

[EN] [AR] [BG] [CS] [DE] [EL] [ES] [ET] [FR] [HI] [HR] [HU] [IT] [JP] [MS]  
[MN] [NL] [NE] [PL] [PT] [RO] [RU] [SV] [TR] [UK] [UR]

## [EN] European Charter on Hunting and Biodiversity

In 2007, Norway worked with the European Sustainable Use Specialist Group of IUCN Species Survival Commission (ESUSG) on a European Charter on Hunting and Biodiversity for the Bern Convention. The Charter is based on two important agreements of the Convention on Biological Diversity (CBD). These CBD documents are the 'Ecosystem Approach' (or Malawi Principles) (<https://www.cbd.int/ecosystem/principles.shtml>) and the Addis Ababa Principles and Guidelines for Sustainable Use of Biodiversity (<https://www.cbd.int/doc/publications/addis-gdl-en.pdf>). The Ecosystem Approach and AAPG are intended not to be prescriptive but advisory, and to give equal consideration to social, economic and ecological issues. A total of 26 principles are condensed to 12 simple recommendations in the Hunting Charter, as follows:

1. Favour multi-level governance that maximises benefit for conservation and society.
2. Ensure that regulations are understandable and respected.
3. Ensure that harvest is ecologically sustainable.
4. Maintain wild populations of indigenous species with adaptive gene pools.
5. Maintain environments that support healthy and robust populations of harvestable species.
6. Encourage use to provide economic incentives for conservation.
7. Ensure that harvest is properly utilised and wastage avoided.
8. Empower local stakeholders and hold them accountable.
9. Competence and responsibility are desirable among wild resource users.
10. Minimise avoidable suffering by animals.
11. Encourage cooperation between all stakeholders in management of harvested species, associated species and their habitats.
12. Encourage acceptance of sustainable and consumptive use as a conservation tool by the public and other conservation interests.

In the full text (<https://rm.coe.int/168074649f>), under each principle is advice that conservation will be enhanced if a set of guidelines are followed. A charter is a document that agrees responsibility of government towards citizens, effectively conferring rights as well as responsibility for citizens. Thus, the Bern Charter for Hunting and Biodiversity not only has guidelines for hunters, but also for regulators so that they too can help hunters to benefit conservation of biodiversity. Moreover, although the guidelines developed by IUCN's ESUSG started for hunting, the 12 Principles above do not mention hunting specifically. They therefore embrace (with suitable guidelines) all aspects of conservation through use of wild resources.

The Ecosystem Approach and Addis Ababa Principles and Guidelines for Sustainable Use were relatively easy to combine because both were associated with the Sustainable Use Initiative of IUCN. In 2008, IUCN passed Resolution 4.26 that appreciated adoption of the Charter, requested members to promote it and invited governments and NGOs more widely to develop similar trust-building tools. IUCN-ESUSG then developed two further Charters that the Bern Convention adopted, on Recreational Fishing and Biodiversity (<https://rm.coe.int/090000168074699d>) in 2010 and on Fungi-Gathering and Biodiversity (<https://rm.coe.int/0900001680746764>) in 2013.

## [AR] الميثاق الأوروبي للصيد والتنوع البيولوجي

في عام 2007 ، عملت النزويج مع المجموعة الأوروبية المتخصصة في الاستخدام المستدام للجنة بقاء الأنواع التابعة للاتحاد العالمي لحماية طبيعه علي الميثاق الأوروبي للصيد والتنوع البيولوجي لاتفاقيه بيرن. ويستند الميثاق إلى اتفاقين هامين لاتفاقيه التنوع البيولوجي. هذه الوثائق تشكل ما يعرف "بنهج النظام الايكولوجي" او (مبادئ مالوي) :

<https://www.cbd.int/ecosystem/principles.shtml> و مبادئ، والمبادئ التوجيهيه ل اديس ابابا للاستخدام المستدام للتنوع البيولوجي <https://www.cbd.int/doc/publications/addis-gdl-en.pdf>.

نهج النظام الايكولوجي والمبادئ اعلاه المقصود منها ان لا تكون إلزاميه ولكن الاستشارية وبحيث يتم إيلاء اعتبار متساو للمسائل الاجتماعية والاقتصادية والايكولوجيه. ويتم تلخيص ما مجموعه 26 مبادا إلى 12 توصيه بسيطه في ميثاق الصيد ، علي النحو التالي:

- 1-محاباة الاداره المتعدده المستويات التي تزيد من فائده الحفظ والمجتمع.
2. ضمان ان تكون اللوائح مفهومه ومحترمه.
- 3-ضمان استدامه الحصاد إيكولوجيا.
4. الحفاظ علي السكان البرية من الأنواع الاصليه مع تجمعات الجينات التكيفيه.
5. الحفاظ علي البيئات التي تدعم السكان صحية وقويه من الأنواع حصاد.
6. تشجيع الاستخدام لتوفير الحوافز الاقتصادية للحفظ.
7. ضمان استخدام الحصاد بشكل صحيح وتجنب الهدر.
8. تمكين أصحاب المصلحة المحليين ومساءلتهم.
9. الكفاءة والمسؤولية مرغوب فيها بين مستخدمي الموارد البرية.
10. تقليل المعاناة التي يمكن تجنبها من قبل الماشية.
- 11-تشجيع التعاون بين جميع أصحاب المصلحة في أداره الأنواع المقطوعة والأنواع المرتبطة بها وموائلها.
- 12-تشجيع قبول الاستخدام المستدام والاستهلاكي كاداه للحفظ من جانب الجمهور ومصالح الحفظ الأخرى.

وفي النص الكامل (<https://rm.coe.int/168074649f>) ، وبموجب كل مبادا ، المشورة بان الحفظ سيتعزز إذا اتبعت مجموعه من المبادئ التوجيهية. والميثاق هو وثيقة توافق علي مسؤوليه الحكومة تجاه المواطنين ، وتمنح الحقوق والمسؤولية للمواطنين بشكل فعال. التالي ، فان ميثاق بيرن للصيد والتنوع البيولوجي ليس لديه فقط مبادئ توجيهيه للصيادين ، ولكن أيضا للمنظمين بحيث يمكنهم أيضا مساعده الصيادين علي الاستفادة من الحفاظ علي التنوع البيولوجي. الاضافه إلى ذلك ، وعلي الرغم من ان المبادئ التوجيهية التي وضعها الاتحاد المذكور بدأت للصيد ، فان 12 مبادا أعلاه لا تذكر الصيد علي وجه التحديد. التالي فانها تتبني (مع المبادئ التوجيهية المناسبة) جميع جوانب الحفظ من خلال استخدام الموارد البرية.

وكان من السهل نسبيا الجمع بين نهج النظم الايكولوجيه ومبادئ اديس ابابا ومبادئها التوجيهية للاستخدام المستدام لأنهما نشا عن مبادرة الاستخدام المستدام للاتحاد. وفي 2008 ، أصدر الاتحاد القرار 4.26 الذي أعرب عن تقديره لاعتماد الميثاق ، وطلب إلى الأعضاء الترويج له ، ودعا الحكومات والمنظمات غير الحكومية علي نطاق أوسع إلى استحداث أدوات مماثله لبناء الثقة. وقام الاتحاد بعد ذلك بوضع ميثاقين آخرين اعتمدهما اتفاقيه بيرن بشأن صيد الأسماك الترويحي والتنوع البيولوجي (<https://rm.coe.int/090000168074699d>) في 2010 وبشأن جمع الفطريات والتنوع البيولوجي (<https://rm.coe.int/0900001680746764>) في 2013.

## [BG] Европейска Харта за лова и биоразнообразието

През 2007 г., Норвегия и Европейската Група на IUCN от специалисти за устойчиво ползване в Комисията за оцеляване на видовете (ESUSG) работиха по Европейска Харта за лова и биоразнообразието към Бернската Конвенция. Хартата се базира на две важни споразумения от Конвенцията за биоразнообразието (CBD). Тези CBD документи са 'Екосистемният подход' (или Принципите Malawi) (<https://www.cbd.int/ecosystem/principles.shtml>) и Принципите и Насоките от Адис Абеба за устойчиво ползване на биоразнообразието (<https://www.cbd.int/doc/publications/addis-gdl-en.pdf>). Екосистемният подход или AAPG целят да не са предписания, а съвети и да отдават достатъчно внимание на социалните, икономически и социални проблеми.

Общо 26 принципа са събрани в 12 препоръки към Хартата за Лова, както следва:

13. Да се поощрява управлението на много нива, с цел максимум ползи за запазване на биоразнообразието и за обществото.
14. Да се осигуряват разбираеми и уважавани регулации.
15. Да се осигурява реколтата да е екологично устойчива.
16. Да се поддържат адаптивни геноми на дивите популации от местни видове.
17. Да се поддържа околна среда, която подкрепя здрави и силни популации на ползваните видове.
18. Да се поощрява ползването, за да има икономически стимули за запазване на биоразнообразието.
19. Да се осигурява подходящо оползотворяване, без загуби на реколта.
20. Овластяване на местните заинтересовани страни, при съответна тяхна отговорност.
21. Желателни са компетентност и отговорност сред ползвателите на диви ресурси.
22. Да се сведе до минимум предотвратимото страдание на животните.
23. Да се поощрява сътрудничеството между всички заинтересовани при управление на ползваните и свързаните с тях видове и техните местообитания.
24. Да се поощрява приемането на устойчивото и консумативно ползване, като консервационно средство за обществените и други интереси по запазването на биоразнообразието.

В пълния текст (<https://rm.coe.int/168074649f>), всеки принцип съветва, че запазването на биоразнообразието ще се повишава, ако следваме известни насоки/указания. Хартата е документ, който потвърждава отговорността на правителството спрямо гражданите, ефективно дава права, както и отговорност на гражданите. Бернската Конвенция за Лова и Биоразнообразието има не само насоки за ловците, но и регулатори, които да помагат на ловците да допринасят за запазване на биоразнообразието. И въпреки, че указанията, развити от IUCN's ESUSG, започнаха с лова, 12те Принципа по-горе изрично не го споменават. Следователно, те включват (с подходящите указания) всички аспекти по запазване на биоразнообразието, чрез използване на дивите ресурси.

Екосистемният Подход и Принципите и Насоките за устойчиво ползване от Адис Абеба са сравнителни лесни да се обединят, защото са инициатива на IUCN за устойчиво ползване на биоразнообразието. През 2008 г. IUCN прокара Резолюция 4.26, която оценява високо приемането на Хартата, помолите членовете си да я поощряват и покани правителствата и НПО да развият подобни, изграждащи доверие, инструменти. IUCN-ESUSG след това създадоха две други Харти, които Бернската Конвенция прие относно Любителския Риболов и Биоразнообразието (<https://rm.coe.int/090000168074699d>) през 2010 г. и Събирането на Гъби и Биоразнообразието (<https://rm.coe.int/0900001680746764>) през 2013 г.

## [CS] Evropská charta o lovu a ochraně biologické rozmanitosti

V roce 2007 spolupracovalo Norsko s Evropskou skupinou specialistů pro trvale udržitelné využívání přírody z Komise pro přežití druhů IUCN (ESUSG) na návrhu Evropské charty o lovu a biologické rozmanitosti pro Bernskou úmluvu. Tato Charta je založena na dvou důležitých dohodách, vycházejících z Mezinárodní úmluvy o biologické rozmanitosti (CBD). Tyto dohody jsou známé jako "Ekosystémový přístup" (nebo Malawi Principles)

(<https://www.cbd.int/ecosystem/principles.shtml>) a Zásady a pokyny z Addis Ababy pro trvale udržitelné využívání biodiversity (<https://www.cbd.int/doc/publications/addis-gdl-en.pdf>). Obě jmenované dohody nejsou určeny jako normativní, ale poradní, dávají stejnou váhu řešením sociálních, ekonomických a ekologických problémů. Celkem 26 zásad bylo shrnuto do 12 jednoduchých doporučení v Chartě o lovu, a to následovně:

1. Upřednostněte víceúrovňovou správu, která bude maximalizovat přínos pro ochranu přírody a společnost.
2. Zajistěte, aby předpisy byly srozumitelné a respektované.
3. Ujistěte se, že sklizeň produktů je ekologicky udržitelná.
4. Udržujte divoké populace původních druhů s adaptivními genofondy.
5. Udržujte prostředí, které podporuje zdravé a početné populace druhů určených k využití.
6. Podporujte poskytování ekonomických pobídek k ochraně přírody.
7. Zajistěte řádné využívání sklizně a zabraňte plýtvání.
8. Posilujte místní hospodáře a ved'te je k odpovědnosti.
9. Znalosti a odpovědnost jsou mezi uživateli divokých zdrojů žádoucí.
10. Minimalizujte zbytečné trápení zvířat.
11. Podporujte spolupráci mezi všemi zúčastněnými stranami při řízení populací sklízených druhů, přidružených druhů a jejich prostředí.
12. Podporujte přijetí udržitelného a spotřebního využívání jako nástroje ochrany přírody pro veřejnost a pro další ochranné zájmy.

V plném znění (<https://rm.coe.int/168074649f>), je v každé zásadě zdůrazněno, že ochrana bude posílena, pokud bude dodržován soubor pokynů. Charta je dokument, který přiznává odpovědnost vlády směrem k občanům, účinně přiznává práva, stejně jako odpovědnost za občany. Takže, Bernská Charta o lovu a biologické rozmanitosti se netýká jen myslivců, ale také administrativních orgánů, které také mohou pomáhat při zlepšování ochrany biodiversity. Navíc, ačkoliv směrnice navržené ESUSG se týkají lovu, 12 výše uvedených zásad se jen lovu přímo netýká. Zahrnují však (s trvale udržitelným podtextem) všechny aspekty ochrany přírody prostřednictvím využívání zdrojů z volné přírody.

Ekosystémový přístup a Zásady a pokyny pro trvale udržitelné využívání z Addis Ababy bylo relativně snadné zkombinovat, protože obojí vzniklo v rámci iniciativy IUCN pro trvale udržitelné využívání zdrojů. V r. 2008 IUCN schválilo resoluci 4.26, která ocenila přijetí Charty, požádala členy, aby ji podporovali a vyzvala vlády a nevládní organizace rozvíjet podobné nástroje. IUCN-ESUSG pak vytvořil další dvě charty, které Bernská konvence přijala, a sice Chartu o sportovním rybolovu a biodiverzitě (<https://rm.coe.int/090000168074699d>) v r. 2010 a Chartu o sběru hub a ochraně biodiversity (<https://rm.coe.int/0900001680746764>) v r. 2013.

## [DE] Europäische Charta über Jagd und Biodiversität

Im Jahr 2007 arbeitete Norwegen gemeinsam mit der Europäischen Expertengruppe über nachhaltige Nutzung (engl. Abk. ESUSG) der IUCN Kommission über das Überleben von Arten an der Erstellung einer Europäischen Charta über Jagd und Biodiversität für das Übereinkommens über die Erhaltung der europäischen wild lebenden Pflanzen und Tiere und ihrer natürlichen Lebensräume (Berner Konvention). Die Charta stützt sich auf zwei wichtige Abkommen der Biodiversitätskonvention. Diese Dokumente sind die Malawi Prinzipien für den Ökosystemansatz (<https://www.cbd.int/ecosystem/principles.shtml>) und die Addis Abeba Prinzipien und Richtlinien zur Nachhaltigen Nutzung der Biologischen Vielfalt (<https://www.cbd.int/doc/publications/addis-gdl-en.pdf>). Der Ökosystemansatz und die AAPR sollen nicht verbindend, sondern beratend sein und dazu dienen soziale, wirtschaftliche und ökologische Aspekte gleichermaßen zu berücksichtigen. Insgesamt sind 26 Prinzipien zu nennen, zusammengefasst auf 12 einfache Empfehlungen in der Jagdcharta, wie folgt:

1. Ordnungspolitische Maßnahmen bevorzugen, die die Erhaltung der Natur und der Gesellschaft maximieren.
2. Sicherstellen, dass die Vorschriften verständlich sind und respektiert werden.
3. Eine ökologisch nachhaltige Jagd gewährleisten.
4. Wildlebende Populationen einheimischer Arten mit adaptiven Genpools aufrechterhalten.
5. Lebensräume aufrechterhalten, die gesunde und robuste Populationen jagdbarer Arten stützen.
6. Die Nutzung fördern, um wirtschaftliche Anreize für die Erhaltung der Natur zu schaffen.
7. Sicherstellen, dass die Jagdstrecke angemessen genutzt und Verlust vermieden wird.
8. Örtliche Interessenträger ermächtigen und zur Verantwortung anhalten.
9. Sachkunde und Verantwortung sind wünschenswert unter Nutzern von wildlebenden Ressourcen.
10. Vermeidbares Leid bei Tieren minimieren.
11. Die Zusammenarbeit zwischen allen Interessenvertretern beim Management von bejagten und mit ihnen verbundenen Arten sowie deren Lebensräumen fördern.
12. Die gesellschaftliche Akzeptanz der nachhaltigen, verbrauchsorientierten Nutzung als Instrument des Naturschutzes fördern.

Im Volltext (<https://rm.coe.int/168074649f>) wird nach jedem Prinzip darauf hingewiesen, dass Schutz verstärkt wird, wenn eine Reihe von Richtlinien befolgt werden. Eine Charta ist ein Dokument, das die Verantwortung der Regierung gegenüber den Bürgern vereinbart, die Bürgern effektiv Rechte sowie Verantwortung zuspricht. So hat die Berner Charta für Jagd und Biodiversität nicht nur Leitlinien für Jäger, aber auch für Regulierungsbehörden, damit auch sie den Jägern helfen können, von der Erhaltung der Biodiversität zu profitieren. Darüber hinaus, obwohl die von der ESUSG der IUCN entwickelten Leitlinien ursprünglich für die Jagd begonnen wurden, erwähnen die 12 Prinzipien oben die Jagd nicht ausdrücklich. Sie umfassen daher (mit geeigneten Richtlinien) alle Aspekte des Naturschutzes durch die Nutzung von Wildressourcen.

Der Ökosystemansatz und die Addis Abeba Prinzipien und Richtlinien zur Nachhaltigen Nutzung der Biologischen Vielfalt waren relativ einfach zu kombinieren, da beide mit der Initiative zur nachhaltigen Nutzung von IUCN verbunden sind. Im Jahr 2008 verabschiedete die IUCN den Beschluss 4.26, in dem sie die Annahme der Charta begrüßte, Mitglieder ersuchte diese zu fördern, und Regierungen und NGOs dazu eingeladen hat, ähnliche vertrauensbildende Maßnahmen zu entwickeln. IUCN-ESUSG entwickelte dann zwei weitere Charta, die die Berner Konvention übernommen hat: Zu Sportfischerei und Biodiversität (<https://rm.coe.int/090000168074699d>) im Jahr 2010 und zur Pilze-Sammlung und Biodiversität (<https://rm.coe.int/0900001680746764>) im Jahr 2013.

## [EL] Ευρωπαϊκός Χάρτης για το κυνήγι και τη βιοποικιλότητα

Το 2007, η Νορβηγία συνεργάστηκε με την Ευρωπαϊκή Ομάδα Ειδικών Αειφόρου Χρήσης της Επιτροπής Επιβίωσης Ειδών - IUCN (ESUSG) σχετικά με έναν Ευρωπαϊκό Χάρτη για τη θήρα και τη βιοποικιλότητα για τη Σύμβαση της Βέρνης. Ο Χάρτης βασίζεται σε δύο σημαντικές συμφωνίες της Σύμβασης για τη Βιολογική Ποικιλότητα (CBD). Αυτά τα έγγραφα της CBD είναι η «Προσέγγιση Οικοσυστημάτων» (ή οι αρχές του Μαλάουι) (<https://www.cbd.int/ecosystem/principles.shtml>) και οι Αρχές και Κατευθυντήριες Γραμμές της Αντίς Αμπέμπα για την Αειφόρο Χρήση της Βιοποικιλότητας (<https://www.cbd.int/doc/publications/addis-gdl-en.pdf>). Η Προσέγγιση του Οικοσυστήματος και η AAPG δεν προορίζονται να είναι κανονιστικές αλλά συμβουλευτικές και να λαμβάνουν υπόψη τα κοινωνικά, οικονομικά και οικολογικά ζητήματα. Συνολικά 26 αρχές συμπυκνώνονται σε 12 απλές συστάσεις στον Χάρτη Κυνηγιού, ως εξής:

1. Ευνοείτε την πολυεπίπεδη διακυβέρνηση που μεγιστοποιεί τα οφέλη για τη διατήρηση και την κοινωνία.
2. Βεβαιωθείτε ότι οι κανονισμοί είναι κατανοητοί και σεβαστοί.
3. Βεβαιωθείτε ότι η συγκομιδή είναι οικολογικά βιώσιμη.
4. Διατηρήστε άγριους πληθυσμούς ιθαγενών ειδών με προσαρμοστικές ομάδες γονιδίων.
5. Διατηρήστε περιβάλλοντα που υποστηρίζουν υγιείς και ισχυρούς πληθυσμούς συγκομιδών ειδών.
6. Ενθαρρύνετε τη χρήση παροχής οικονομικών κινήτρων για τη διατήρηση.
7. Βεβαιωθείτε ότι η συγκομιδή χρησιμοποιείται σωστά και αποφεύγεται η σπατάλη.
8. Ενεργοποιήστε τους τοπικούς ενδιαφερόμενους και κρατήστε τους υπεύθυνους.
9. Οι ικανότητες και η ευθύνη είναι επιθυμητές στους χρήστες άγριων πόρων.
10. Ελαχιστοποιήστε την αποφευχθείσα ταλαιπωρία των ζώων.
11. Ενθαρρύνετε τη συνεργασία όλων των ενδιαφερομένων μερών στη διαχείριση των συγκομιζόμενων ειδών, των σχετικών ειδών και των οικοτόπων τους.
12. Ενθαρρύνετε την αποδοχή της βιώσιμης και καταναλώσιμης χρήσης ως εργαλείου διατήρησης από το δημόσιο και άλλα συμφέροντα διατήρησης.

Στο πλήρες κείμενο (<https://rm.coe.int/168074649f>), κάτω από κάθε αρχή υπάρχει η συμβουλή πως η διατήρηση θα ενισχυθεί εάν ακολουθηθεί μια σειρά οδηγιών. Ένας χάρτης είναι ένα έγγραφο που συμφωνεί για την ευθύνη της κυβέρνησης απέναντι στους πολίτες, προσδίδοντας ουσιαστικά δικαιώματα και ευθύνη για τους πολίτες. Έτσι, ο Χάρτης της Βέρνης για το κυνήγι και τη βιοποικιλότητα δεν έχει μόνο κατευθυντήριες γραμμές για τους κυνηγούς, αλλά και υπάρχουν και ρυθμιστικές αρχές, ώστε να βοηθήσουν τους κυνηγούς να επωφεληθούν από τη διατήρηση της βιοποικιλότητας. Επιπλέον, παρόλο που οι κατευθυντήριες γραμμές που αναπτύχθηκαν από το ESUSG της IUCN ξεκίνησαν για το κυνήγι, οι 12 Αρχές παραπάνω δεν αναφέρονται ειδικά στο κυνήγι. Ως εκ τούτου, αγκαλιάζουν (με τις κατάλληλες κατευθυντήριες γραμμές) όλες τις πτυχές της διατήρησης μέσω της χρήσης άγριων πόρων.

Η Προσέγγιση του Οικοσυστήματος και οι Αρχές και οι Κατευθυντήριες γραμμές της Αντίς Αμπέμπα για την Αειφόρο Χρήση ήταν σχετικά εύκολο να συνδυαστούν, διότι και οι δύο προέκυψαν από την Πρωτοβουλία για τη Βιώσιμη Χρήση της IUCN. Το 2008, η IUCN ενέκρινε την Απόφαση 4.26, η οποία εκτίμησε την υιοθέτηση του Χάρτη, ζητώντας από τα μέλη να την προωθήσουν και κάλεσε τις κυβερνήσεις και τις ΜΚΟ ευρύτερα να αναπτύξουν παρόμοια εργαλεία χτισίματος εμπιστοσύνης. Στη συνέχεια, η IUCN-ESUSG ανέπτυξε δύο ακόμη Χάρτες που ενέκρινε το 2010 η Σύμβαση της Βέρνης σχετικά με την Ψυχαγωγική Αλιεία και τη Βιοποικιλότητα (<https://rm.coe.int/090000168074699d>) και σχετικά με τη Συγκέντρωση Μυκήτων και τη Βιοποικιλότητα (<https://rm.coe.int/0900001680746764>) το 2013.

## [ES] Estatuto Europeo de Caza y Biodiversidad

En 2007, Noruega trabajó con el Grupo Europeo de Especialistas en Uso Sostenible de la Comisión de Supervivencia de Especies de la UICN (ESUSG) en un estatuto Europeo sobre Caza y Biodiversidad para el Convenio de Berna. El estatuto se basa en dos acuerdos importantes del Convenio sobre la Diversidad Biológica (CDB). Estos documentos del CDB son el “Enfoque por ecosistemas” (o Principios de Malawi) (<https://www.cbd.int/ecosystem/principles.shtml>) y los Principios y Directrices de Addis Ababa para el uso sostenible de la biodiversidad (<https://www.cbd.int/doc/publications/addis-gdl-es.pdf>). El enfoque por ecosistema y los principios de Addis Ababa no pretenden ser prescriptivos sino consultivos, y dar la misma consideración a los problemas sociales, económicos y ecológicos. Un total de 26 principios se condensan en 12 recomendaciones simples en el Estatuto de Caza, de la siguiente manera:

1. Favorecer la gobernanza multinivel que maximice los beneficios para la conservación y la sociedad.
2. Asegurar que las regulaciones sean comprensibles y respetadas.
3. Asegurar que la cosecha sea ecológicamente sostenible.
4. Mantener poblaciones silvestres de especies nativas con grupos genéticos adaptativos.
5. Mantener ecosistemas que apoyen al estado saludable de las poblaciones y de robustez a las especies aprovechables.
6. Fomentar el uso para proporcionar incentivos económicos para la conservación.
7. Asegúrese de que la cosecha se utiliza correctamente y se evita el desperdicio.
8. Empoderar a las partes interesadas locales y hacerlas responsables.
9. La competencia y la responsabilidad son deseables entre los usuarios de recursos naturales.
10. Minimizar el sufrimiento evitable por parte de los animales.
11. Fomentar la cooperación entre todas las partes interesadas en el manejo de las especies recolectadas, las especies asociadas y sus hábitats.
12. Fomentar la aceptación del uso sostenible y de uso consuntivo como herramienta de conservación por parte del público y otros intereses de conservación.

En el texto completo (<https://rm.coe.int/168074649f>), bajo cada principio hay consejos de que se mejorará la conservación si se sigue un conjunto de pautas. Un estatuto es un documento que acuerda la responsabilidad del gobierno hacia los ciudadanos, confirmando efectivamente los derechos y la responsabilidad de los ciudadanos. Por lo tanto, el Estatuto o Carta de Berna para la Caza y la Biodiversidad no solo tiene directrices para los cazadores, sino también para los reguladores, de modo que también puedan ayudar a los cazadores a beneficiar la conservación de la biodiversidad. Además, aunque las directrices desarrolladas por el ESUSG de la UICN para el desarrollo de la caza, los 12 Principios anteriores no mencionan explícitamente la caza. Por lo tanto, abarcan (con las directrices o los principios adecuados) todos los aspectos de la conservación mediante el uso de recursos silvestres.

El “Enfoque por Ecosistemas” y los “Principios y Directrices de Addis Abeba para el Uso Sostenible” fueron relativamente fáciles de combinar porque ambos se originaron en la Iniciativa de Uso Sostenible de la UICN. En 2008, la UICN aprobó la Resolución 4.26 que apreció la adopción del Estatuto o Carta, solicitó a los miembros que la promuevan e invitó a los gobiernos y las ONG a desarrollar herramientas de fomento similares. UICN-ESUSG luego desarrolló dos Cartas o Estatutos adicionales que el Convenio de Berna adoptó, sobre “Pesca Recreativa y Biodiversidad” (<https://rm.coe.int/090000168074699d>) en 2010 y sobre “Recolección de hongos y Biodiversidad” (<https://rm.coe.int/0900001680746764>) en el año 2013.

## [ET] Euroopa jahinduse ja bioloogilise mitmekesisuse harta

2007 aastal Norra riik koos IUCN liigikaitse komisjoni Euroopa Säästva Kasutuse Spetsialistide Grupiga (ESUSG) töötas Berni Konventsiooni tarbeks välja Euroopa jahinduse ja bioloogilise mitmekesisuse harta. Harta tugineb Bioloogilise Mitmekesisuse Konventsiooni (CBD) kahel olulisel kokkuleppel. Need CBD dokumendid on 'Ökosüsteemipõhine majandamine' (Malawi printsiip) (<https://www.cbd.int/ecosystem/principles.shtml>) ning Addis Ababa printsiibid ja juhised bioloogilise mitmekesisuse säästvaks kasutamiseks (AAPG) (<https://www.cbd.int/doc/publications/addis-gdl-en.pdf>). Ökosüsteemipõhine majandamine ja AAPG ei ole mõeldud mitte normatiivsete vaid nõuandvate dokumentidena, milles pööratakse võrdset tähelepanu sotsiaalsetele, majanduslikele ja ökoloogilistele küsimustele. 26 printsiibi põhjal on koostatud jahinduse harta 12 lihtsat soovitus:

25. Toetage mitmetasandilist valitsemist, mis suurendab maksimaalselt kasu looduskaitsele ja ühiskonnale.
26. Veenduge, et eeskirjad on arusaadavad ja nendega arvestatakse.
27. Veenduge, et saagikoristus on ökoloogiliselt jätkusuutlik.
28. Säilitage kohalike liikide kohanemisvõimelise genofondiga looduslike populatsioone.
29. Säilitage keskkond, mis toetab saagina kogutavate liikide terveid ja tugevaid populatsioone.
30. Julgustage looduskaitset rakendatavate majanduslike stiimulite kasutamist.
31. Veenduge, et kogutud saak on maksimaalselt kasutatud ja jäätmete vältitud.
32. Volitage kohalikke sidusrühmi tegutsema ja vastutama.
33. Kompetents ja vastutusvõime on loodusvarade kasutajate soovitatavad omadused.
34. Viige minimaalseks loomade kannatused, mida on võimalik vältida.
35. Toetage kõigi huvirühmade koostööd saagina kogutud liikide, nendega seotud liikide ja nende elupaikade majandamisel.
36. Toetage säästva ja tarbiva kasutamise tunnustamist looduskaitse tööriistana nii avalikes kui muudes looduskaitsetes huvides.

Täispikas tekstis (<https://rm.coe.int/168074649f>) on iga printsiibi juures nõuanne, et kaitsmine on tõhusam, kui järgitakse juhiseid. Harta on dokument, mis nõustub valitsuse vastutusega kodanike ees, andes samas õigusi ja vastutust üle ka kodanikele. Seega, Berni jahinduse ja bioloogilise mitmekesisuse harta sisaldab juhiseid jahimeestele, aga ka jahindust reguleerivatele asutustele, et nad aitaksid jahimeestel kasu saada bioloogilise mitmekesisuse säilitamisest. Enamgi, kuigi IUCNi ESUSG poolt välja töötatud juhised kehtestati jahindusele, ei mainita ülaltoodud 12 printsiibis konkreetselt jahipidamist. Seetõttu hõlmavad nad looduslike ressursside kasutamise kaudu (koos vastavate suunistega) kõiki looduskaitse aspekte.

Suhteliselt lihtne oli ühendada Ökosüsteemipõhise majandamise põhimõtted ning Addis Ababa printsiibid ja juhised bioloogilise mitmekesisuse säästvaks kasutamiseks, sest mõlemad on alguse saanud IUCN Säästva Kasutuse algatusest. 2008 aastal võttis IUCN vastu resolutsiooni 4.26, mis tunnustas harta vastuvõtmist, soovitas liikmetel seda edasi arendada ning kutsus valitsusi ja valitsusväliseid organisatsioone üles arendama sarnaseid usaldust suurendavaid vahendeid. IUCN-ESUSG töötas seejärel välja kaks täiendavat hartat, mis võeti vastu Berni konventsiooni raames, need on Kalastamine ja bioloogiline mitmekesisus (<https://rm.coe.int/090000168074699d>) 2010 aastal ning Seenekorjamine ja bioloogiline mitmekesisus (<https://rm.coe.int/0900001680746764>) 2013 aastal.



## [FR] Charte Européenne de la Chasse et de la Biodiversité

En 2007, la Norvège a collaboré avec le Groupe européen de spécialistes de l'utilisation durable de la Commission de la survie des espèces de l'UICN (ESUSG) sur une Charte européenne de la chasse et de la biodiversité pour la Convention de Berne. La Charte repose sur deux accords importants de la Convention sur la diversité biologique (CDB). Ces documents de la CDB sont l'"approche écosystémique" (ou principes du Malawi) ([www.cbd.int/ecosystem/principles.shtml](http://www.cbd.int/ecosystem/principles.shtml)) et les principes et directives d'Addis-Abeba pour l'utilisation durable de la biodiversité (<https://www.cbd.int/doc/publications/addis-gdl-fr.pdf>). L'approche par écosystème et les AAPG ne se veulent pas normatifs, mais consultatifs, et tiennent compte de la même manière des questions sociales, économiques et écologiques. Un total de 26 principes sont condensés en 12 recommandations simples dans la Charte de la chasse, comme suit:

1. Privilégier une gouvernance à plusieurs niveaux afin d'obtenir un maximum d'avantages pour la conservation de la nature et pour la société.
2. Veiller à ce que la réglementation soit compréhensible et respectée.
3. Veiller à la durabilité écologique des prélèvements.
4. Maintenir des populations sauvages d'espèces indigènes avec un réservoir génétique suffisant pour permettre les adaptations.
5. Maintenir des environnements susceptibles d'entretenir des populations saines et solides d'espèces exploitables.
6. Encourager l'utilisation afin de créer des motivations économiques en faveur de la conservation de la nature.
7. Veiller à la bonne utilisation des animaux prélevés et éviter les gaspillages.
8. Renforcer les capacités des parties prenantes locales et les responsabiliser.
9. Les utilisateurs des ressources sauvages devraient être à la fois compétents et responsables.
10. Eviter au maximum les souffrances infligées aux animaux.
11. Encourager la coopération entre toutes les parties prenantes dans la gestion des espèces exploitées, des espèces qui leur sont associées et de leurs habitats.
12. Encourager la société à accepter les utilisations consommatrices durables comme des outils de sauvegarde de la nature.

Dans le texte intégral (<https://rm.coe.int/168074649f>), chaque principe énonce un conseil selon lequel la conservation sera améliorée si un ensemble de directives est suivi. Une charte est un document qui reconnaît la responsabilité du gouvernement envers les citoyens, conférant de manière effective des droits ainsi que la responsabilité des citoyens. Ainsi, la Charte de la chasse et de la biodiversité de Berne contient non seulement des lignes directrices pour les chasseurs, mais également pour les régulateurs, afin qu'ils puissent également aider les chasseurs à bénéficier de la conservation de la biodiversité. De plus, bien que les lignes directrices élaborées par l'ESUSG de l'UICN aient été créées pour la chasse, les 12 principes susmentionnés ne mentionnent pas spécifiquement la chasse. Ils embrassent donc (avec des directives appropriées) tous les aspects de la conservation par l'utilisation des ressources sauvages.

Les approches et principes d'approche par écosystème et d'utilisation durable de Addis-Abeba sont relativement faciles à combiner car ils sont tous deux issus de l'Initiative d'utilisation durable de l'UICN. En 2008, l'UICN a adopté la résolution 4.26 reconnaissant l'adoption de la Charte, invitant les membres à la promouvoir et invitant plus largement les gouvernements et les ONG à développer des outils similaires pour renforcer la confiance. L'UICN-ESUSG a ensuite élaboré deux nouvelles chartes adoptées par la Convention de Berne sur la pêche récréative et la biodiversité (<https://rm.coe.int/090000168074699d>) en 2010 et sur la cueillette de champignons et la biodiversité (<https://rm.coe.int/0900001680746764>) en 2013.

## [HI] शिकार और जैव विविधता पर यूरोपी चार्टर

२००७ में नॉर्वे ने यूरोपियन सस्टेनेबल यूस स्पेशलिस्ट ग्रुप ऑफ आईयूसीएन स्पीशीज सर्वाइवल कमीशन (इएसयूएसजी) के साथ बर्न कन्वेंशन के लिए शिकार और जैव विविधता के यूरोपी चार्टर पर काम किया था। यह चार्टर जैविक विविधता के सम्मलेन (सीबीडी) के दो महत्वपूर्ण समझौतों पर आधारित है। ये सीबीडी दस्तावेज हैं 'पारिस्थितिकी तंत्र दृष्टिकोण' (या मलावी सिद्धांत) (<https://www.cbd.int/ecosystem/principles.shtml>) और अदीस अबाबा सिद्धांत और जैव विविधता के सतत उपयोग के लिए दिशानिर्देश (<https://www.cbd.int/doc/publications/addis-gdl-en.pdf>)। इस पारिस्थितिकी तंत्र दृष्टिकोण और एएपीजी समझौतों का उद्देश्य निर्धारित करना नहीं है, लेकिन सलाहकार, और सामाजिक, आर्थिक और पारिस्थितिक मुद्दों पर समान विचार करना है। इस शिकारी चार्टर में कुल २६ सिद्धांतों को संघनित करके १२ सिफारिशों दी गयीं हैं, जो निम्नानुसार हैं:

१. ऐसे बहु-स्तरीय शासन का समर्थन करें जो संरक्षण और समाज के लिए लाभ को अधिकतम करता है।
२. सुनिश्चित करें कि नियम समझे जाएँ और उनका सम्मान हो।
३. सुनिश्चित करें कि फसलें पारिस्थितिक रूप से पैदा की जाएँ।
४. स्वदेशी प्रजातियों की जंगली आबादी के अनुकूली जीन समूह को बनाए रखें।
५. ऐसे पर्यावरणों को बनाए रखें जो फसल योग्य प्रजातियों की स्वस्थ और मजबूत आबादी का समर्थन करते हैं।
६. संरक्षण के लिए आर्थिक प्रोत्साहन प्रदान करने के उपयोग को प्रोत्साहित करें।
७. सुनिश्चित करें कि फसल का सही उपयोग हो और उसे बर्बादी से बचाया जा सके।
८. स्थानीय हितधारकों को सशक्त और जिम्मेदार बनाना।
९. जंगली संसाधन उपयोगकर्ताओं के बीच योग्यता और जिम्मेदारी वांछनीय है।
१०. पशुओं को होने वाले कष्ट को कम करना।
११. पैदावार प्रजातियां, उनसे संबद्ध प्रजातियां और इन सभी के आवास के प्रबंधन में सभी हितधारकों के बीच सहयोग को प्रोत्साहित करें।
१२. जनता और अन्य संरक्षण हितों द्वारा संरक्षण उपकरण के रूप में चिरस्थायी और उपभोग्य उपयोग की स्वीकृति को प्रोत्साहित करें।

पूर्ण पाठ में (<https://rm.coe.int/168074649f>), प्रत्येक सिद्धांत के तहत सलाह है कि यदि दिशा निर्देशों की श्रेणी का पालन किया जाता है तो संरक्षण को बढ़ाया जा सकता है। एक चार्टर एक दस्तावेज है जो नागरिकों के प्रति सरकार की जिम्मेदारी को सहमति देता है और साथ ही साथ प्रभावी ढंग से नागरिकों को अधिकार और जिम्मेदारी प्रदान करता है। इसी प्रकार, शिकार और जैव विविधता के बर्न चार्टर में न केवल शिकारियों के लिए दिशानिर्देश हैं, बल्कि नियामकों के लिए भी हैं ताकि वे भी शिकारियों को जैव विविधता के संरक्षण में मदद कर सकें। इसके अलावा, हालांकि आईयूसीएन के ईएसयूएसजी द्वारा विकसित दिशानिर्देश शिकार के लिए शुरू हुए, ऊपर दिए गए १२ सिद्धांत विशेष रूप से शिकार का उल्लेख नहीं करते हैं। इसलिए वे वन्य संसाधनों के उपयोग के माध्यम से संरक्षण के सभी पहलुओं (उपयुक्त दिशा-निर्देशों के साथ) को सहयोग देते हैं।

पारिस्थितिकी तंत्र का दृष्टिकोण और अदीस अबाबा सिद्धांत और स्थायी उपयोग के लिए दिशानिर्देशों को संयोजित करना आसान था क्योंकि दोनों की उत्पत्ति आईयूसीएन के चिरस्थायी उपयोग पहल में हुई थी। २००८ में, आईयूसीएन ने संकल्प ४.२६ पारित किया, जिसमें चार्टर को अपनाने की सराहना की गई, सदस्यों को इसे बढ़ावा देने के लिए अनुरोध किया गया और समान विश्वास-निर्माण उपकरण विकसित करने के लिए सरकारों और आसकरारी संगठनों को व्यापक रूप से आमंत्रित किया गया। आईयूसीएन- ईएसयूएसजी ने फिर दो और चार्टर्स विकसित किए जिन्हें बर्न सम्मलेन ने अपनाया, ये थे २०१० में मछली पकड़ने और जैव विविधता पर चार्टर (<https://rm.coe.int/090000168074699d>) और २०१३ में फंगस-इकठ्ठा करने और जैव विविधता पर चार्टर (<https://rm.coe.int/0900001680746764>)।

## [HR] Europsko poglavlje o lovu i bioraznolikosti

Tijekom 2007. godine Norveška je radila sa European Sustainable Use Specialist Group of IUCN Species Survival Commission (ESUSG) na Europskom poglavlju o lovu i bioraznolikosti za Bernsku konvenciju. Poglavlje je bazirano na dva dogovora za Konvenciju o biološkoj raznolikosti (Convention on Biological Diversity – u daljnjem tekstu CBD). Ti CBD dokumenti su „Pristup ekosustavu“ (ili Malawi Principles) (<https://www.cbd.int/ecosystem/principles.shtml>) i Načela iz Addis Ababa te Guidelines for Sustainable Use of Biodiversity (<https://www.cbd.int/doc/publications/addis-gdl-en.pdf>).

Pristup ekosustavu i AAPG nisu stvorena sa namjerom da budu naredbe nego savjeti te da daju jednaku važnost socijalnim, ekonomskim i ekološkim pitanjima. Od ukupno 26 načela sažeto je 12 jednostavnih preporuka u Poglavlju o lovu:

1. Treba favorizirati upravljanje na više razina koje će maksimalno doprinijeti zaštiti i zajednici.
2. Osigurati jednostavnu regulativu koja se poštuje
3. Osigurati korištenje koje je ekološki održivo
4. Očuvati divlje populacije izvornih vrsta te sačuvati njihovu zalihu gena
5. Sačuvati okoliše koji osiguravaju zdravu i robusnu populaciju vrsta koje se mogu koristiti
6. Ohrabrivati korištenje resursa iz kojeg proizlazi ekonomska korist u svrhu očuvanja
7. Osigurati da je korištenje resursa pravilno te da se izbjegava otpad
8. Podržavati lokalne dionike i davati im na važnosti
9. Kompetencija i odgovornost su poželjne među populacijom koja koristi prirodne resurse
10. Minimizirati i izbjegavati patnju životinja
11. Ohrabrivati suradnju između svih dionika kod upravljanja vrsta koje se koriste, ostalih vrsta i staništa
12. Ohrabrivati prihvaćanje održivog korištenja resursa koje donosi i dodanu vrijednost kao alata koji treba primjenjivati generalno i u interesu zaštite

U čitavom tekstu (<https://rm.coe.int/168074649f>), pored svakog načela je savjet kako će se zaštita unaprijediti ako se prate naputci. Poglavlje je dokument koji dogovara odgovornost vlade prema građanima, u smislu davanja prava i odgovornosti. Osim toga, Bernsko poglavlje od Lovu i bioraznolikosti nema samo smjernice za lovce nego i za one koji stvaraju regulativu kako bi pomogli lovcima da očuvaju bioraznolikost. Povrh toga vodič koji je stvorio IUCN-ov ESUSG za lov u svojim 12 načela ne naglašava lov posebno. Načela dodatno prihvaćaju (sa vodičem za održivo korištenje) sve aspekte zaštite kroz korištenje prirodnih resursa.

Pristup ekosustavu uz Načela iz Adis Abebe i Vodiča za održivo korištenje se relativno jednostavno kombiniraju jer oboje potječu iz Sustainable Use Initiative of IUCN. U 2008. godini IUCN je prosljedio Resolution 4.26 koja cijeni prihvaćanje Poglavlja o lovu uz zahtjev članovima da ih promoviraju vladi i nevladinom sektoru kako bi se stvorilo obostrano povjerenje kao zajednički alat očuvanja okoliša. IUCN i ESUG su tada stvorili dva daljnja Poglavlja koja je usvojila Bernska konvencija vezano uz Rekreativni ribolov i bioraznolikost (<https://rm.coe.int/090000168074699d>) u 2010. godini te Sakupljanju gljiva i Bioraznolikost (<https://rm.coe.int/0900001680746764>) u 2013. godini.

## [HU] Európai szerződés a vadászatról és biodiverzitásról

2007-ben Norvégia az IUCN Európai Fenntartható gazdálkodási Szakértők Csoportjával (ESUSG = European Sustainable Use Specialist Group of IUCN Species Survival Commission) közösen dolgozta ki a Vadászatról és a Biodiverzitásról Szóló Európai Szerződés tervezetét a Berni Egyezmény számára. A Szerződés a Biológiai Sokfélétség Egyezmény két fontos megállapodásán alapul. Ezek a CBD dokumentumok, az Ökoszisztéma Szemlélet (vagy Malawi Alapelv) ([www.cbd.int/ecosystem/principles.shtml](http://www.cbd.int/ecosystem/principles.shtml)) és az Addis Ababa Alapelvek és Irányelvek a Biodiverzitás fenntartható használatához ([www.cbd.int/doc/publications/addis-gdl-en.pdf](http://www.cbd.int/doc/publications/addis-gdl-en.pdf)). Az Ökoszisztéma Szemlélet és az AAPG nem kötelező érvényűek, csupán tanácsadó jellegűek, továbbá egyenlő sújt kívánnak adni a szociális, a gazdasági és az ökológiai kérdéseknek. A Vadászati Szerződésben az összesen 26 alapelvet 12 egyszerű javaslatba tömörítették, a következő módon:

1. Részesítsük előnyben azokat a több szintű vezetési lehetőségeket, amelyek maximalizálják a természetvédelem és a társadalom hasznait.
2. Biztosítsuk, hogy a szabályok érthetőek és betartják őket
3. Biztosítsuk, hogy a hasznosítás ökológiailag fenntartható.
4. Gondoskodjunk azokról az őshonos vadfajok populációkról, melyek adaptív génállománnyal rendelkeznek.
5. Tartsunk fenn olyan környezetet, ami segíti a vadászható fajok egészséges és életerős populációit.
6. Bátorítsuk a hasznosítást, ha az ösztönzi a megőrzést.
7. Gondoskodjunk a hasznosítás megfelelő felhasználásáról és kerüljük el a pazarlást.
8. Bátorítsuk a helyi szereplőket és legyenek felelősek.
9. Kompetencia és felelősség kívánatos a vadvilág használói között.
10. Minimalizáljuk az állatok elkerülhető szenvedését.
11. Bátorítsuk az együttműködést a hasznosítható fajokkal, a kapcsolódó fajokkal, és élőhelyeikkel gazdálkodók között.
12. Bátorítsuk a fenntartható és a fogyasztó használat mint természetmegőrzési eszköz elfogadását, a nyilvánosság és más természetvédő csoportok körében.

A teljes szövegben (<https://rm.coe.int/168074649f>), mindegyik alapelv alatt szerepel egy tanács, miszerint megőrzés javulni fog, ha követik az iránymutatásokat. A szerződés egy dokumentum amely összeegyezteti a kormány állampolgárok iránti felelősségét, és hatékonyan ruház jogokat és felelősségeket a polgárookra. Tehát, a Vadászatról és a Biodiverzitásról szóló szerződés nem csak útmutató a vadászoknak, hanem egy szabályozó eszköz is, ami segíti a vadászokat abban, hogy a biodiverzitás megőrzésének hasznát is lássák. Továbbá, bár az útmutatókat az IUCN ESUSG csoportja dolgozta ki a vadászatra vonatkozóan, az előbb említett 12 alapelvben mégsem említik meg kimondottan a vadászatot. Tehát ezek az alapelvek (a megfelelő irányelvekkel) magukba foglalják a vad erőforrások használat révén történő megőrzésének minden aspektusát.

Az Ökoszisztéma Szemléletet és az Addis Ababa Alapelveket és a Fenntartható Használat Útmutatóját viszonylag könnyű volt kombinálni, mert mindkettő az IUCN Fenntartható Használati Kezdeményezéséből származik. Az IUCN 2008-ban fogadta el a 4.26 sz. határozatot, amely elfogadta a Szerződés alkalmazását, és kérte tagokat, hogy támogassák és felhívta a kormányzatokat és NGO-kat, hogy szélesebb körben alakítsanak ki hasonlóan bizalomépítő eszközöket. Az IUCN-ESUSG ezután kidolgozott 2 másik szerződést is, amelyeket a Berni Egyezmény fogadott el, a Rekreatív Halászatról és Biodiverzitásról (<https://rm.coe.int/090000168074699d>) 2010-ben, valamint a Gombgyűjtésről és Biodiverzitásról (<https://rm.coe.int/0900001680746764>) 2013-ban.

## [IT] La Carta Europea sulla Caccia e la Biodiversità

Nel 2007, la Norvegia ha collaborato con l'European Sustainable Use Specialist Group dell'IUCN, Species Survival Commission, (ESUSG) su una Carta europea sulla caccia e la biodiversità per la Convenzione di Berna. La Carta si basa su due importanti accordi della Convenzione sulla diversità biologica (CBD). Questi documenti (CBD) sono l' "Approccio Ecosistemico" (o i Principi di Malawi) (<https://www.cbd.int/ecosystem/principles.shtml>) e i Principi di Addis Abeba e le Linee Guida per l'Uso Sostenibile della Biodiversità (<https://www.cbd.int/doc/publications/addis-gdl-en.pdf>). L' Approccio Ecosistemico e i Principi e Linee Guida di Addis Abeba intendono non essere prescrittivi ma consultivi e dare uguale considerazione agli aspetti sociali, economici e ecologici. Un totale di 26 principi sono condensati in 12 semplici raccomandazioni nella Carta sulla Caccia, come segue:

1. Favorire la governance multilivello che massimizzi i benefici per la conservazione e la società.
2. Garantire che le normative siano comprensibili e rispettate.
3. Garantire che il prelievo sia ecologicamente sostenibile.
4. Mantenere popolazioni selvatiche di specie indigene con una riserva genetica idonea.
5. Mantenere ambienti che supportano popolazioni sane e robuste di specie prelevabili.
6. Incoraggiare l'uso per fornire incentivi economici per la conservazione.
7. Assicurarci che il prelievo sia utilizzato correttamente e che gli sprechi siano evitati.
8. Autorizzare le parti locali interessate e renderle responsabili.
9. La competenza e la responsabilità sono auspicabili tra gli utenti di risorse selvatiche.
10. Ridurre al minimo le sofferenze evitabili degli animali.
11. Incoraggiare la cooperazione tra tutte le parti interessate nella gestione delle specie prelevate, delle specie associate e dei loro habitat.
12. Incoraggiare l'accettazione dell'uso sostenibile e di sussistenza come strumento di conservazione da parte del pubblico e di altri interessi di conservazione.

Nel testo integrale (<https://rm.coe.int/168074649f>), per ciascun principio vi è la raccomandazione che la conservazione sarà incrementata se una serie di linee guida verranno seguite. Una carta è un documento che stabilisce le responsabilità del governo verso i cittadini, e conferisce effettivamente sia i diritti che i doveri per i cittadini. Perciò la Carta di Berna per la Caccia e la Biodiversità non solo contiene linee guida per i cacciatori, ma anche quelle per gli amministratori così che questi possano aiutare i cacciatori a beneficiare della conservazione della biodiversità. Inoltre, sebbene le linee guida siano state sviluppate inizialmente per la caccia dall'IUCN ESUSG, i 12 principi sopra non menzionano la caccia specificatamente. Essi quindi abbracciano (con le opportune linee guida) tutti gli aspetti della conservazione delle risorse selvatiche.

L'Approccio Ecosistemico e i Principi di Addis Abeba e le Linee Guida per l'Uso Sostenibile sono stati relativamente facili da associare perché entrambi hanno avuto origine dall'Iniziativa sull'Uso Sostenibile dell'IUCN. Nel 2008, l'IUCN approvò la Risoluzione 4.26 che apprezzava l'adozione della Carta, richiedeva i membri di promuoverla e invitava i governi e le ONG a sviluppare nel modo più ampio simili strumenti di costruzione-di-fiducia. In seguito IUCN-ESUSG ha sviluppato due ulteriori Carte che la Convenzione di Berna ha adottato, nel 2010 su la Pesca Ricreativa e Biodiversità (<https://rm.coe.int/090000168074699d>) e nel 2013 sulla raccolta di Funghi e Biodiversità (<https://rm.coe.int/0900001680746764>).

## [JA] 狩猟と生物多様性に関する欧州憲章

2007年、ベルン条約に対応した狩猟と生物多様性に関する欧州憲章について、ノルウェーはIUCNの種の保存委員会に所属する持続的利用に関する欧州専門家グループ（ESUSG）を手助けしました。この憲章は生物多様性条約（CBD）での2つの重要な合意に基づいています。そのCBDの合意文書は「生態系アプローチ」（マラウィ原則とも言われます、<https://www.cbd.int/ecosystem/principles.shtml>）、アディスアベバ原則と生物多様性のための持続的利用ガイドライン（AAPG、<https://www.cbd.int/doc/publications/addis-gdl-en.pdf>）です。生態系アプローチとAAPGは規範的ではなく助言的で、社会的、経済的、生態学的な問題について同等に検討することを目指しています。全部で26項目ある原則は狩猟憲章では以下のような12項目の勧告として要約されています。

1. 保全と社会の最大の利益のために様々なレベルの統治を支持する。
2. 規制が理解可能で尊重されていることを確認する。
3. 捕獲が生態学的に持続可能であることを確認する。
4. 適応性のある遺伝子プールによって地域の野生動物の生息数を維持する。
5. 捕獲する種の豊かな生息数を支える自然環境を維持する。
6. 保全のための経済的優遇措置を提供する利用を奨励する。
7. 捕獲した動物は適切に利用され、損失を防ぐことを確認する。
8. 地域の利害関係者に権限を与え、彼らに説明責任を持たせる。
9. 能力と責任は野生の資源の利用者が持つのが望ましい。
10. 捕獲した動物に与える苦痛は最小限にする。
11. 捕獲される種や関係のある種、それらの生息域の管理に関する全ての利害関係者間の協力を奨励する。
12. 一般市民およびその他の保全関係者による、保全の手段としての持続的かつ消費的な利用の受け入れを奨励する。

憲章の全文（<https://rm.coe.int/168074649f>）には、一連のガイドラインに従えば保全が促進されるという各原則に対する助言も含まれています。憲章は市民に対する政府の責任に同意し、市民に対する責任と同様に権利を効果的に付与する文書です。このように、狩猟と生物多様性に関するベルン憲章は、ハンターのためだけでなく、生物多様性を保全することで得られる利益でハンターを援助することもできる監視者のためのガイドラインでもあります。さらに、IUCNのESUSGによって作成されたガイドラインは当初は狩猟のためのものでしたが、上記の12項目の原則は狩猟に特化していません。それらは（適切なガイドラインとともに）野生の資源の利用を通じた生態系の保全について全ての側面を含んでいます。

生態系アプローチおよびアディスアベバ原則と生物多様性のための持続的利用ガイドラインは両方ともIUCNの持続的利用に関する新提案に由来するものだったので、結びつけるのは比較的容易でした。2008年にIUCNは憲章の採択を評価した決議案4.26を可決し、それを推進するよう加盟者に要請し、同様の信頼性構築手法をさらに広範囲に開発するよう各国政府とNGOに求めました。その後、IUCN-ESUSGは2010年に娯楽のための魚の捕獲と生物多様性（<https://rm.coe.int/090000168074699d>）、2013年にキノコの収穫と生物多様性（<https://rm.coe.int/0900001680746764>）というベルン条約の内容を取り入れた2つの憲章を作成しました。

## [MS] Piagam Eropah bagi Pemburuan dan Biodiversiti

Pada tahun 2007, kerja yang dilakukan oleh Norway bersama dengan Kumpulan Pakar Penggunaan Mampan Bangsa Eropah daripada IUCN Suruhanjaya Spesis Kehidupan (ESUSG) atas Piagam Eropah bagi Pemburuan dan Biodiversiti untuk Konvensyen Bern. Piagam itu berdasarkan terhadap dua persetujuan penting daripada Konvensyen mengenai Diversiti Biologi (CDB). Dokumen-dokumen CDB tersebut adalah 'Pendekatan Ekosistem' (atau Prinsip-prinsip Malawi)

(<https://www.cbd.int/ecosystem/principles.shtml>) dan Prinsip-prinsip Addis Ababa dan Garis panduan kepada Penggunaan Mampan Biodiversiti (<https://www.cbd.int/doc/publications/addis-gdl-en.pdf>).

Pendekatan Ekosistem dan AAPG adalah bertujuan untuk tidak berbentuk preskriptif tetapi berbentuk nasihat, dan untuk memberikan pertimbangan saksama kepada social, ekonomi dan isu-isu berkenaan ekologi. Sejumlah 26 prinsip-prinsip telah dimampatkan kepada 12 cadangan yang ringkas di dalam Piagam Pemburuan, seperti berikut;

1. Memihak kepada tadbir urus pelbagai peringkat yang memaksimumkan manfaat kepada pemuliharaan dan masyarakat.
2. Memastikan bahawa peraturan-peraturan dapat difahami dan dihormati.
3. Memastikan bahawa penuaian mematuhi kelestarian ekologi.
4. Mengekalkan populasi-populasi liar daripada sepsis-spesis yang asal dengan penyesuaian kumpulan-kumpulan gen.
5. Mengekalkan alam sekitar yang menyokong populasi-populasi sihat dan teguh daripada sepsis-spesis yang boleh dituai.
6. Menggalakkan penggunaan untuk menyediakan insentif-insentif ekonomi kepada pemuliharaan.
7. Memastikan penuaian menggunakan cara yang terbaik dan pembaziran dapat dielakkan.
8. Memberikan kuasa kepada pihak berkuasa tempatan dan memastikan mereka bertanggungjawab.
9. Kecekapan dan bertanggungjawab sangat dikehendaki di kalangan pengguna-pengguna sumber semulajadi.
10. Mengminimumkan penderitaan yang boleh dielakkan kesan daripada hawian.
11. Menggalakkan kerjasama di antara kesemua pihak-pihak berkepentingan di dalam pengurusan daripada sepsis-spesis yang dituai, sepsis-spesis yang berkaitan dan habitat-habitat mereka.
12. Menggalakkan penerimaan daripada kelestarian dan penggunaan konsumtif sebagai satu alat pemuliharaan daripada masyarakat dan minat-minat pemuliharaan yang lain.

Di dalam teks penuh (<https://rm.coe.int/168074649f>), di bawah setiap prinsip dinasihatkan bahawa pemuliharaan akan lebih berkesan jika setiap garis panduan diikuti. Satu piagam adalah dokumen yang mempersetujui tanggung jawab daripada kerajaan kepada penduduk-penduduk, yang memberikan hak-hak dan pada masa yang sama tanggung jawab kepada penduduk-penduduk. Jadi, Piagam Bern kepada Pemburuan dan Biodiversiti bukan sahaja mempunyai garis panduan kepada pemburu-pemburu, tetapi juga kepada pengawal selia jadi mereka juga boleh membantu pemburu-pemburu mendapat kelebihan pemuliharaan terhadap biodiversity. Lagipun, walaupun garis panduan telah dibangunkan oleh IUCN's ESUSG bermula untuk pemburuan, 12 Prinsip-prinsip di atas tidak menyebut mengenai pemburuan secara spesifik. Oleh itu mereka mengguna pakai (dengan garis panduan yang sesuai) kesemua aspek-aspek daripada pemuliharaan termasuk penggunaan sumber-sumber semulajadi.

Pendekatan Ekosistem dan Prinsip-prinsip Addis Ababa dan Garispanduan kepada Penggunaan Mampan adalah pada dasarnya mudah untuk digabungkan kerana kedua-duanya berasal daripada Penggunaan Inisiatif Mampan daripada IUCN. Dalam tahun 2008, IUCN telah meluluskan Resolusi 4.26 yang telah menghargai penggunaan daripada Piagam, meminta ahli-ahli untuk mempromosikannya dan menjemput kerajaan dan badan-badan bukan kerajaan untuk memperluaskan membina kepercayaan dengan cara yang sama. IUCN-ESSG sebelum ini telah membangunkan dua Piagam yang mana Konvensyen Ben telah mengguna pakai, ke atas Pancing Rekreasi dan Biodiversiti (<https://rm.coe.int/090000168074699d>) pada tahun 2010 dan pada Perkumpulan-Kulat dan Biodiversiti (<https://rm.coe.int/0900001680746764>) pada tahun 2013.

## [MN] Ан агнуур, биологийн олон янз байдлын Европын тунхаг бичиг

Норвеги улс ДБХХ-ны Европын Тогтвортой Ашиглалтын Мэргэжилтэний Группын Зүйлийг Авран Хамгаалах Комисстой (ЗАХК) хамтран Бэрний Конвенцийн Ан агнуур, биологийн олон янз байдлын Европын тунхаг бичгийг 2007 онд боловсруулсан. Энэ тунхаг бичиг нь Биологийн Олон Янз Байдлын Конвенцийн (БОЯБК) хоёр гол зүйл дээр санал нэгдэн тогтсон. Энэ хоёр БОЯБК-н баримт бичиг нь “Экосистемийн аргачлал” буюу (Малавийн Зарчмууд) (<https://www.cbd.int/ecosystem/principles.shtml>) болон Биологийн олон янз байдлын тогтвортой ашиглалтын (<https://www.cbd.int/doc/publications/addis-gdl-en.pdf>) Адисс Абаба Зарчмууд, Гарын Авлага (ААЗГА) юм. Экосистемийн аргачлал болон ААЗГА нь зааварчилхаас илүү зөвлөмж хэлбэртэй бөгөөд нийгэм, эдийн засаг, экологийн асуудлуудыг нэг түвшинд авч үзсэн. Нийт 26 зарчмыг 12 хялбаршуулсан зөвлөмж болгон базаж Ангийн тунхаг бичигт оруулсан. Үүнд:

1. Байгаль хамгаалал болон нийгмийн ашиг тусыг нэмэгдүүлж өгч байгаа олон үе давхрагт засаглалыг дэмжих.
2. Хууль журмуудыг ойлгомжтой бөгөөд хэрэгжихүйц байлгах
3. Ан агнуурын хэмжээ нь экологийн хувьд тогтвортой байх
4. Уугуул зүйлийн тоо толгойг дасан зохицох генетикийн нөөцийн хэмжээнд барих.
5. Ангийн зүйлийн тоо толгойн амьдрах орчинг доройтуулахгүй байлгах
6. Байгаль хамгаалалд эдийн засгийн урамшуулалыг бий болгож байгаа ашиглалтыг дэмжих.
7. Ан агнуураас гарах бүтээгдэхүүнийг ямар нэгэн хаягдалгүй ашиглах
8. Орон нутгийн сонирхогч талуудыг дэмжих, хариуцлага өгөх
9. Байгалийн баялаг ашиглагчид нь мэргэшил чадвар, хариуцлагатай байх
10. Амьтныг аль болох бага зовоох
11. Агнасан зүйл, холбогдох зүйл болон тэдгээрийн амьдрах орчны менежментэд бүх оролцогч талуудын хамтын ажиллагааг дэмжих
12. Зүй зохистой ан агнуур нь амьтан хамгаалах нэг хэлбэр гэдгийг нийгэм болон бусад байгаль хамгаалах сонирхолтой хүмүүст ойлгуулж хүлээн зөвшөөрүүлэх ажлыг дэмжих

Зөвлөмж бүрийн дор (<https://rm.coe.int/168074649f>) гарын авлагыг хэрэгжүүлвэл байгаль хамгаалах үйлсд ихээхэн хувь нэмэр оруулах болно гэж бичсэн байдаг. Тунхаг бичиг нь иргэдийн өмнө хүлээсэн засгийн газрын үүрэг хариуцлагыг мөн иргэдийн эрх үүргийг тодотгон өгсөн баримт бичиг юм. Тиймээс Ан агнуур, Биологийн Бэрний тунхаг бичиг нь зөвхөн анчдад зориулсан гарын авлага төдийгүй хууль хэрэгжүүлэгч байгууллагууд нь биологийн олон янз байдлын хамгаалалаас анчид хэрхэн ашиг тус хүртэх талаар тодорхой оруулж өгсөн баримт бичиг гарын авлага юм. Мөн түүнчлэн ДБХХ-ны ЗАХК-аас гаргасан гарын авлага, 12 зарчим зөвлөмж нь зөвхөн ан агнуурыг голчлон дурдаагүй. Тиймээс байгалийн баялгийг зүй зохистой ашиглах (тохиромжтой гарын авлагын ашиглан) байгаль хамгаалалын хэлбэрүүдийг мөн агуулж байгаа болно.

Экосистемийн Аргачлал, Адисс Абаба Зарчмууд, Гарын Авлага нь хоёулаа ДБХХ-ны Тогтвортой Ашиглалт Санаачлага-аас үүдэлтэй тул хооронд нь нэгтгэхэд хялбар байсан. ДБХХ нь тус тунхаг бичгийг 2008 онд 4.26 дугаар тогтоолоор баталж ижил төстэй гарын авлага боловсруулж гаргахыг бусад засгийн газар, ТББ-уудад уриалсан байдаг. ДБХХ-ЗАХК-аас дахин 2 тунхаг бичгийг боловсруулан гаргаж Бэрний Конвенцаар батлуулсан байдаг. 2010 онд Аялал зугаалгын загасчлал болон биологийн олон янз байдал (<https://rm.coe.int/090000168074699d>), 2013 онд Мөөг түүх болон биологийн олон янз байдал (<https://rm.coe.int/0900001680746764>) тус тус гаргасан.



## [NL] Europees Handvest aangaande jacht en biodiversiteit

In het jaar 2007 werkte Noorwegen samen met de *European Sustainable Use Specialist Group of IUCN Species Survival Commission* (ESUSG) aan de totstandkoming van een Europees Handvest aangaande jacht en biodiversiteit binnen het kader van het Verdrag van Bern (*Convention of Bern*). Het handvest is gebaseerd op twee belangrijke afspraken binnen het Biodiversiteitsverdrag ( *Convention on Biological Diversity*, CBD). Deze twee documenten van de CBD betreffen de Ecosysteem Benadering (“*Ecosystem Approach*”) met de Malawi Principes (<https://www.cbd.int/ecosystem/principles.shtml>), en de Addis Ababa Principes en Richtlijnen voor Duurzaam Gebruik van Biodiversiteit (*Addis Ababa Principles and Guidelines for Sustainable Use of Biodiversity*, AAPG, <https://www.cbd.int/doc/publications/addis-gdl-en.pdf>). Het is niet de bedoeling van de *Ecosystem Approach* en de AAPG zaken voor te schrijven, ze zijn adviserend en nemen evenzeer sociale- en economische- als ecologische aspecten in aanmerking.

In het Handvest voor de Jacht worden de 26 principes teruggebracht tot 12 simpele aanbevelingen:

1. Geef de voorkeur aan besturen op meerdere niveaus met maximale winst voor natuurbeheer en maatschappij.
2. Verzeker u ervan dat de regelgeving begrijpelijk is en gerespecteerd wordt
3. Zorg dat de oogst ecologisch duurzaam is
4. Behoud wilde populaties van gebiedseigen soorten met hun set van aangepaste genen (*gene pools*)
5. Houd de omgeving waar gezonde en robuuste populaties van oogstbare soorten voorkomen, in goede doen.
6. Stimuleer een gebruiksvorm die economische prikkels biedt voor natuurbehoud
7. Zorg dat de geogste producten juist worden gebruikt en dat verspilling wordt vermeden
8. Geef lokale belangengroepen zeggenschap en spreek ze daarop aan
9. Kennis van zaken en verantwoordelijkheidsgevoel zijn belangrijk voor gebruikers van wilde producten
10. Beperk zoveel mogelijk onnodig lijden van dieren
11. Stimuleer bij het beheer van geogste soorten samenwerking tussen alle belangengroepen, ook wat betreft de andere soorten die mee geogst worden (“bijvangst”) en de leefomgeving van de betreffende soorten.
12. Bevorder bij het grote publiek en bij andere organisaties met belangen bij natuurbeheer, acceptatie van duurzaam en consumptief gebruik van soorten als een natuurbeheersmaatregel

In de volledige tekst onder elk principe (<https://rm.coe.int/168074649f>), wordt aangegeven dat natuurbeheer zal worden bevorderd wanneer een set richtlijnen wordt gevolgd. Een handvest is een document dat de verantwoordelijkheid van de overheid naar haar burgers toe erkent, waarbij zowel rechten als verantwoordelijkheden aan de burgers worden toegekend. Zodoende heeft het Bern Handvest niet alleen richtlijnen voor jagers, maar ook voor wet- en regelgevers zodat ook zij jagers kunnen helpen te profiteren van goed beheer van de biodiversiteit. Bovendien, hoewel de richtlijnen zoals ze opgesteld zijn door IUCN's ESUSG begonnen zijn met het oog op de jacht, vermelden de 12 hierboven vermelde principes de jacht niet specifiek. Zodoende omvatten ze (met bijbehorende richtlijnen) bij het gebruik van wilde producten, alle aspecten van natuurbeheer.

De Ecosysteem benadering en de Addis Ababa Principes en Richtlijnen voor duurzaam gebruik waren relatief gemakkelijk samen te voegen omdat beide voortkwamen uit het Duurzaam Gebruik Initiatief (*Sustainable Use Initiative*) van IUCN. In 2008 nam IUCN resolutie 4.26 aan die waardering uitsprak voor adoptie van het Handvest, haar members vroeg dit te bevorderen en overheden en NGO uitnodigde dergelijke vertrouwenwekkende beleidsinstrumenten meer breed verbreid te ontwikkelen. Daarop ontwikkelde IUCN-ESUSG nog twee handvesten die door de Bern Conventie werden aangenomen, één over sportvisserij en biodiversiteit (<https://rm.coe.int/090000168074699d>) in 2010, en de tweede over het verzamelen van paddenstoelen en biodiversiteit (<https://rm.coe.int/0900001680746764>) in 2013.

[NE] शिकार र जैविक विविधताको युरोपियन अधिकारपत्र (युरोपियन चार्टर अन हन्टिंग यन्ड बायो डाईभर्सिटी)

सन् २००७ मा नर्वेले युरोपियन दिगो उपयोग विशेषज्ञ समूहसँग आईयूसीएन प्रजाति जीवित आयोग (ईयसयुसजी) को बर्न सम्मेलनको लागि शिकार र जैविक विविधताको युरोपियन अधिकारपत्रमा काम गर्यो। त्यो अधिकारपत्र जैविक विविधताको लागि सम्मेलन (सीबीडी) को दुई महत्वपूर्ण सम्मौताहरूमा आधारित छ।

यी सीबीडी कागजातहरू पारिस्थितिकिय प्रणाली दृष्टिकोण' (वा मलावी सिद्धान्तहरू) (<https://www.cbd.int/ecosystem/principles.shtml>) र जैविक विविधताको दिगो प्रयोगको लागि एडिस अबाबा सिद्धान्तहरू र निदेशिका हुन् (<https://www.cbd.int/doc/publications/addis-gdl-en.pdf>)।

पारिस्थितिकिय प्रणाली दृष्टिकोण र येयेपीजी हरू व्याख्यात्मक नभई परामर्शात्मक हो, जसले सामाजिक, आर्थिक र पर्यावरणिय मुद्दालाई बराबर विचार गर्छ। शिकार अधिकारपत्र (हन्टिंग चार्टर) मा जम्मा २६ वटा सिद्धान्तहरूलाई १२ वटा साधारण सिफारिसहरूमा समेटिएको छ, ति निम्न प्रकारका छन्।

१. संरक्षण र समाजलाई अधिक लाभ पुर्याउने बहु(स्तर शासनलाई अनुग्रह गर्ने।
२. नियमहरू सरल र सम्मानित भएका सुनिश्चित गर्ने।
३. बाली काट्ने काम पर्यावरणिय रुपमा दिगो भएको सुनिश्चित गर्ने।
४. स्वदेशी प्रजातिहरूको जंगली संख्यासंग अनुकूल 'जीन पूल' कायम राख्ने।
५. फसल योग्य प्रजातिहरूको स्वस्थ र बलियो जनसंख्यालाई समर्थन गर्ने वातावरणहरू कायम राख्नु।
६. संरक्षणको लागि आर्थिक प्रोत्साहन प्रदान गर्न प्रोत्साहन गर्ने।
७. बाली कटान राम्ररी सदुपयोग गरिएको र खेर नगएको सुनिश्चित गर्ने।
८. स्थानीय सहभागीहरूलाई सशक्त र जिम्मेवार बनाउने।
९. जंगली स्रोत प्रयोगकर्ताहरूबीच प्रतिस्पर्धा र जिम्मेवारी आवश्यक हुन्छ।
१०. जनावरहरूबाट त्याग्न मिल्ने पीडा कम गर्ने।
११. खेती गरेका प्रजातिहरू, सम्बन्धित प्रजातिहरू र तिनीहरूका बासस्थानहरूको व्यवस्थापनमा सबै सहभागीहरूबीच सहकार्यलाई प्रोत्साहन गर्ने।
१२. सार्वजनिक र अन्य संरक्षणमा चासो राख्नेहरूद्वारा दिगो र उपभोग्य प्रयोगलाई संरक्षण उपकरणको रुपमा आपनाउनुलाई प्रोत्साहन गर्ने।

पूर्ण पाठ को प्रत्येक सिद्धान्त भित्र (<https://rm.coe.int/168074649f>) यस्तो सल्लाह दिइएको छ कि यदि निदेशिका पालना गरिन्छ भने संरक्षण लाई बढावा दिइन्छ। अधिकारपत्र एउटा त्यस्तो दस्तावेज हो जसले सरकारले नागरिकको जिम्मेवारी र अधिकारलाई प्रभावकारी ढंगले संबोधन गर्नुको साथै नागरिकप्रति उसको जिम्मेवारीका लागि सहमति गर्दछ। तसर्थ, बर्न सम्मेलनको लागि शिकार र जैविक विविधताको अधिकारपत्र (बर्न चार्टर फर हन्टिंग यन्ड बायो डाईभर्सिटी) मा खाली शिकारीहरूको लागि मात्र नभएर नियामकहरूको लागि पनि निदेशिका छ जसबाट नियामकहरूले शिकारीहरूलाई जैविक विविधताको संरक्षणबाट लाभ लिन सहयोग गर्न सक्छन्।

यसबाहेक, यद्यपि आईयूसीएनको ईसुयसजी द्वारा विकसित निदेशिकाहरू शिकारको लागि सुरु भएता पनि, माथिका १२ वटा सिद्धान्तहरूले विशेष रुपमा शिकारलाई गर्ने उल्लेख गर्दैनन्। यसैले ति सिद्धान्तहरूले (उपयुक्त निदेशिका सहित) जंगली स्रोतहरूको प्रयोग माफत संरक्षणका सबै पक्षहरू अंगालेका छन्। पारिस्थितिकिय प्रणाली दृष्टिकोण र एडीस अबाबा सिद्धान्तहरू र दिगो प्रयोगको लागि निदेशिकाहरू अपेक्षाकृत रुपमा मिलाउन सजिलो भए किनकि ति दुवै आईयूसीएनको दिगो प्रयोग) पहल (सस्टेनेबल युज अफ इन्सिपिटिभ) बाट सुरु उत्पन्न भएको हो। सन् २००८ मा, आईयूसीएनले ४.२६ संकल्पलाई पारित गर्यो जसले अधिकारपत्रको अंगीकार गर्नुलाई कदर गर्यो र सदस्यहरूलाई यसको प्रचार गर्न आग्रह गर्नुको साथै सरकारहरू र गैर सरकारी संस्थाहरूलाई त्यस्तै खालको विश्वासिलो साधनको विकास गर्न आमन्त्रण पनि गर्यो।

आईयूसीएन( ईसुयसजी ले त्यसपछि बर्न सम्मेलनले अपनाएको दुई थप अधिकारपत्रहरू विकसित गर्यो, २०१० मा मनोरन्जनात्मक माछा मर्ने र जैविक विविधता (रिफ्रियन्सल फिसिंग यन्ड बायो डाईभर्सिटी) (<https://rm.coe.int/090000168074699d>) र फंगाई( संकलन र जैविक विविधता ( फंगाई) ग्यादररिङ्ग यन्ड बायो डाईभर्सिटी)(<https://rm.coe.int/0900001680746764>) २०१३ मा अपनायो।

## [PL] Europejska Karta Łowiectwa i Różnorodności Biologicznej

W 2007 roku Norwegia współpracowała z Europejską Grupą Specjalistów ds. Zrównoważonego Użytkowania (ESUSG), funkcjonującą w ramach Komisji IUCN ds. Przetrwania Gatunków, w sprawie Europejskiej Karty Łowiectwa i Różnorodności Biologicznej w ramach Konwencji Berneńskiej. Karta opiera się na dwóch ważnych umowach Konwencji o Różnorodności Biologicznej (CBD). Te dokumenty Konwencji to „**Podójście ekosystemowe**” (lub Zasady z Malawi) (<https://www.cbd.int/ecosystem/principles.shtml>) oraz **Zasady i Wytyczne z Addis Abeba dotyczące Zrównoważonego Użytkowania Różnorodności Biologicznej** (<https://www.cbd.int/doc/publications/addis-gdl-en.pdf>). Podójście ekosystemowe oraz Zasady i Wytyczne (AAPG) mają charakter doradczy a nie nakazowy, a także w równym stopniu uwzględniają kwestie społeczne, gospodarcze i ekologiczne. Łącznie 26 zasad zostało skróconych do 12 prostych zaleceń zawartych w Karcie Łowiectwa, jak następuje:

1. Preferuj wielopoziomowe zarządzanie, które maksymalizuje korzyści dla ochrony bioróżnorodności jak i społeczeństwa.
2. Upewnij się, że przepisy są zrozumiałe i przestrzegane.
3. Upewnij się, że pożytki są zrównoważone ekologicznie.
4. Utrzymuj dzikie populacje rodzimych gatunków z adaptacyjnymi pulami genów.
5. Utrzymuj siedliska, które wspierają zdrowe i mocne populacje gatunków, które są objęte łowiectwem.
6. Zachęcaj do stosowania zachęt ekonomicznych do ochrony różnorodności biologicznej.
7. Upewnij się, że pozyskane zwierzęta są właściwie wykorzystywane i unikaj marnotrawstwa.
8. Wzmacniaj lokalnych interesariuszy i przekaz im odpowiedzialność
9. Kompetencje i odpowiedzialność są pożądanymi przez użytkowników zasobów dzikiej przyrody.
10. Zminimalizuj możliwe do uniknięcia cierpienie zwierząt.
11. Zachęcaj do współpracy wszystkie zainteresowane strony w zakresie zarządzania gatunkami łownymi, gatunkami powiązаныmi i ich siedliskami.
12. Zachęcaj do akceptacji zrównoważonego i konsumpcyjnego wykorzystania jako narzędzia ochrony przez instytucje publiczne i inne podmioty ochrony.

W pełnym tekście (<https://rm.coe.int/168074649f>), przy każdej Zasadzie zamieszczona jest wzmianka, że ochrona zostanie wzmocniona jeśli zastosowany będzie cały zbiór wytycznych. Karta to dokument, w którym uzgodniono odpowiedzialność rządu wobec obywateli, skutecznie przyznając obywatelom zarówno prawa, jak i odpowiedzialność. W związku z tym, Karta Berneńska dotycząca Łowiectwa i Różnorodności Biologicznej zawiera nie tylko wytyczne dla myśliwych, ale także dla instytucji regulujących, to one również mogą pomóc myśliwym w ochronie różnorodności biologicznej. Co więcej, jakkolwiek wytyczne ESUSG IUCN opracowano z myślą o łowiectwie, to jednak 12 powyższych Zasad nie wspomina w szczególności o polowaniu. Objęły one zatem (przy właściwych wytycznych) wszystkie aspekty ochrony bioróżnorodności poprzez użytkowanie jej dzikich zasobów.

Podójście ekosystemowe oraz Zasady i Wytyczne z Addis Abeby dotyczące Zrównoważonego Użytkowania były stosunkowo łatwe do połączenia, ponieważ oba dokumenty powstały z inicjatywy IUCN, dotyczącej zrównoważonego użytkowania. W 2008 roku IUCN uchwaliła rezolucję 4.26, w której doceniono przyjęcie Karty, poproszono członków IUCN o jej promowanie oraz zaproszono rządy i organizacje pozarządowe do szerszego opracowania podobnych narzędzi budowania zaufania. ESUSG jako struktura IUCN opracowała następnie dwie kolejne karty, które przyjęła Konwencja Berneńska, w sprawie Rybołówstwa Rekreacyjnego i Różnorodności Biologicznej w 2010 roku (<https://rm.coe.int/090000168074699d>) oraz w sprawie Zbierania Grzybów i Różnorodności Biologicznej w 2013 roku (<https://rm.coe.int/0900001680746764>).

## [PT] Carta Europeia da Caça e da Biodiversidade

Em 2007, a Noruega trabalhou com o Grupo de Especialistas Europeus em Uso Sustentável da Comissão de Sobrevivência das Espécies da IUCN (ESUSG) sobre uma Carta Europeia sobre Caça e Biodiversidade para a Convenção de Berna. A Carta é baseada em dois importantes acordos da Convenção sobre Diversidade Biológica (CDB). Estes documentos da CDB são a “Abordagem Ecosistêmica” (ou Princípios do Malawi) (<https://www.cbd.int/ecosystem/principles.shtml>) e os Princípios e Diretrizes de Addis Abeba para o Uso Sustentável da Biodiversidade (<https://www.cbd.int/doc/publications/addis-gdl-en.pdf>). A Abordagem Ecosistêmica e a AAPG não pretendem ser prescritivas, mas consultivas, e devem considerar equitativamente as questões sociais, econômicas e ecológicas. Um total de 26 princípios são resumidos em 12 recomendações simples na Carta de Caça, como segue:

1. Favorecer a governança multinível que maximize os benefícios para a conservação e a sociedade.
2. Assegure-se de que os regulamentos sejam compreensíveis e respeitados.
3. Garanta que a colheita seja ecologicamente sustentável.
4. Manter populações selvagens de espécies indígenas com pools gênicos adaptativos.
5. Manter ambientes que suportam populações saudáveis e robustas de espécies exploráveis.
6. Incentivar o uso para fornecer incentivos econômicos para a conservação.
7. Assegure-se de que a colheita seja adequadamente utilizada e o desperdício evitado.
8. Capacite as partes interessadas locais e responsabilize-as.
9. Competência e responsabilidade são desejáveis entre os usuários de recursos naturais.
10. Minimize o sofrimento evitável pelos animais.
11. Incentivar a cooperação entre todas as partes interessadas na gestão de espécies colhidas, espécies associadas e seus habitats.
12. Incentivar a aceitação do uso sustentável e consuntivo como uma ferramenta de conservação pelo público e outros interesses de conservação.

No texto completo (<https://rm.coe.int/168074649f>), sob cada princípio há um conselho de que a conservação será melhorada se um conjunto de diretrizes for seguido. Uma carta é um documento que concorda com a responsabilidade do governo em relação aos cidadãos, conferindo direitos e responsabilidades aos cidadãos. Assim, a Carta de Berna para Caça e Biodiversidade não só tem diretrizes para caçadores, mas também para os reguladores, para que eles também possam ajudar os caçadores a beneficiar a conservação da biodiversidade. Além disso, embora as diretrizes desenvolvidas pelo ESUSG da IUCN tenham começado para a caça, os 12 Princípios acima não mencionam especificamente a caça. Eles, portanto, adotam (com diretrizes adequadas) todos os aspectos da conservação através do uso de recursos silvestres.

A Abordagem Ecosistêmica e os Princípios e Diretrizes de Adis Abeba para o Uso Sustentável foram relativamente fáceis de combinar, porque ambos tiveram origem na Iniciativa de Uso Sustentável da IUCN. Em 2008, a IUCN aprovou a Resolução 4.26 que apreciou a adoção da Carta, solicitou aos membros que a promovessem e convidou governos e ONGs mais amplamente para desenvolver ferramentas semelhantes de construção de confiança. A IUCN-ESUSG desenvolveu então duas outras Cartas que a Convenção de Berna adotou, em Pesca e Biodiversidade Recreativa (<https://rm.coe.int/090000168074699d>) em 2010 e em Fungi-Gathering and Biodiversity (<https://rm.coe.int/0900001680746764>) em 2013.

## [RO] Carta Europeană privind Vânătoarea și Biodiversitatea

În 2007, Norvegia a lucrat cu Grupul Specialiștilor Europeni pentru Utilizarea Durabilă (ESUSG) a Comisiei Supraviețuirii Speciilor a IUCN la o Cartă Europeană privind Vânătoarea și Biodiversitatea pentru Convenția de la Berna. Carta se bazează pe două acorduri importante ale Convenției privind Diversitatea Biologică (CBD). Aceste documente CBD sunt "Abordarea ecosistemică" (sau principiile Malawi) (<https://www.cbd.int/ecosystem/principles.shtml>) și Principiile și Ghidurile pentru Utilizarea Durabilă a Biodiversității de la Addis Abeba (AAPG) (<https://www.cbd.int/doc/publications/addis-gdl-en.pdf>).

Abordarea ecosistemică și AAPG sunt menite să nu fie prescriptive, ci consultative și să acorde o atenție egală aspectelor sociale, economice și ecologice. Un total de 26 principii sunt condensate în 12 recomandări simple în Carta privind Vânătoarea, după cum urmează:

13. Favorizați guvernanta pe mai multe niveluri care maximizează beneficiile pentru conservare și pentru societate.
14. Asigurați-vă că reglementările sunt ușor de înțeles și respectate.
15. Asigurați-vă că recolta este durabilă din punct de vedere ecologic.
16. Păstrați populațiile sălbatice ale speciilor indigene cu baze de gene adaptative.
17. Păstrați mediile care sprijină populațiile sănătoase și robuste de specii recoltabile.
18. Încurajați utilizarea pentru a oferi stimulente economice pentru conservare.
19. Asigurați-vă că recolta este utilizată în mod corespunzător și evitați pierderile.
20. Împuterniciți părțile interesate locale și asumarea răspunderii acestora.
21. Competența și responsabilitatea sunt de dorit în rândul utilizatorilor de resurse sălbatice.
22. Minimizați suferința evitabilă de care animale.
23. Încurajați cooperarea între toate părțile interesate în gestionarea speciilor recoltate, a speciilor asociate și a habitatelor acestora.
24. Încurajați acceptarea utilizării durabile și consumatoare ca un instrument de conservare de către public și de către alte interese de conservare.

În textul integral (<https://rm.coe.int/168074649f>), în cadrul fiecărui principiu există consiliere că conservarea va fi îmbunătățită dacă se respectă un set de linii directoare. O carte este un document care acceptă responsabilitatea guvernului față de cetățeni, conferind în mod efectiv drepturi și responsabilități cetățenilor. Astfel, Carta Convenției de la Berna privind Vânătoarea și Biodiversitatea nu numai că dispune de reguli pentru vânători, dar și pentru autoritățile de reglementare, astfel încât și ei să poată ajuta vânătorii să beneficieze de conservarea biodiversității. Mai mult, deși liniile directoare elaborate de ESUSG aparținând de IUCN au plecat de la vânătoare, cele 12 principii de mai sus nu menționează în mod specific vânătoarea. Prin urmare, cuprinde (cu ghidări adecvate) toate aspectele legate de conservare prin utilizare a resurselor sălbatice.

Abordarea ecosistemică și Principiile și Ghidurile Addis Abeba pentru Utilizarea Durabilă au fost relativ ușor de combinat, deoarece ambele au provenit din Inițiativa privind Utilizarea Durabilă a IUCN. În 2008, IUCN a adoptat Rezoluția 4.26 care a apreciat adoptarea Cartei, a cerut membrilor să o promoveze și a invitat guvernele și ONG-urile să dezvolte mai mult instrumente de încredere similare. IUCN-ESUSG a elaborat apoi două Carte suplimentare pe care Convenția de la Berna le-a adoptat, privind Pescuitul Recreativ și Biodiversitatea (<https://rm.coe.int/090000168074699d>) în 2010 și privind Colectarea Ciupercilor și Biodiversitate (<https://rm.coe.int/0900001680746764>) în 2013.

## [RU] Европейская Хартия охоты и биоразнообразия

В 2007 году Норвегия работала вместе с Европейской группой специалистов по устойчивому природопользованию (ESUSG) Комиссии МСОП (IUCN) по выживанию видов над Европейской хартией охоты и биоразнообразия для Бернской конвенции. Хартия основывается на двух важных соглашениях Конвенции о биологическом разнообразии (КБР). Этими документами КБР являются «Экосистемный подход» (или Малавские принципы)

(<https://www.cbd.int/ecosystem/principles.shtml>) и Принципы Аддис-Абебы и Руководство по устойчивому использованию биоразнообразия (<https://www.cbd.int/doc/publications/addis-gdl-en.pdf>). Экосистемный подход, Принципы Аддис-Абебы и Руководство задумывались не как обязательные, а как рекомендательные и предоставляющие одинаковое значение социальным, экономическим и экологическим вопросам.

В целом 26 принципов сведено к 12 простым рекомендациям Хартии охоты, а именно:

1. Поддерживайте многоуровневое управление, которое максимизирует выгоды для сохранения и общества.
2. Гарантируйте, что нормативные документы понятны и их уважают.
3. Обеспечьте экологическую устойчивость урожаев.
4. Поддерживайте дикие популяции коренных видов с адаптивными генными пулами.
5. Поддерживайте окружающую среду, где поддерживаются здоровые и крепкие популяции видов, которые используются человеком.
6. Поощряйте формы природопользования, которые обеспечивают экономические стимулы для сохранения.
7. Гарантируйте, что урожаи используются надлежащим образом и без потерь.
8. Помогайте всем местным заинтересованным сторонам и привлекайте их к ответственности.
9. Компетентность и ответственность желательны для тех, кто пользуется ресурсами дикой природы.
10. Минимизируйте по возможности страдания животных.
11. Поощряйте сотрудничество между всеми заинтересованными сторонами во время менеджмента видов, которые используются человеком, а также связанных с ними видов и их сред обитания.
12. Поощряйте принятие устойчивого и потребительского природопользования в качестве инструмента для сохранения и других природоохранных интересов.

Полный текст (<https://rm.coe.int/168074649f>) каждого принципа рекомендует, что сохранение будет улучшено, если придерживаться этих рекомендаций. Хартия является документом, который согласовывает ответственность правительства перед гражданами, эффективно предоставляя гражданам права и определяя их ответственность. Таким образом, Бернская Хартия охоты и биоразнообразия является не только руководством для охотников, а также для регуляторов таким образом, что они могут помогать охотникам получать выгоду от сохранения биоразнообразия. Более того, хотя руководящие принципы IUCN's ESUSG начали с охотников, в 12 приведенных рекомендациях охота не упоминается специально. Поэтому они охватывают (вместе с соответствующими рекомендациями) все аспекты сохранения путем использования ресурсов дикой природы.

Экосистемный подход, Принципы Аддис-Абебы и Руководство по устойчивому использованию можно было относительно легко объединить, поскольку они исходили из Инициативы устойчивого природопользования МСОП. В 2008 году МСОП принял резолюцию 4.26, которая оценила принятие Хартии, призвав членов продвигать ее и пригласив правительства и неправительственные организации (НУО) широко развивать подобные инструменты построения доверия. Затем IUCN-ESUSG

Разработала две следующие Хартии, одобренные Бернской конвенцией: Хартию рекреационной рыбалки и биоразнообразия (<https://rm.coe.int/090000168074699d>) 2010 року и Харти. Собирания грибов и биоразнообразия (<https://rm.coe.int/0900001680746764>) 2013 года.

## [SV] Den europeiska stadgan för jakt och biodiversitet

År 2007 beredde Norge tillsammans med den europeiska specialistgruppen för hållbart nyttjande (underordnad IUCN kommissionen för arternas överlevnad) den europeiska stadgan för jakt och biodiversitet för Bernkonventionen. Stadgan är baserad på två viktiga överenskommelser i konventionen om biologisk mångfald (CBD). Dessa CBD dokument är "Ekosystem approachen" (eller Malawiprincipen) (<https://www.cbd.int/ecosystem/principles.shtml>) och Addis Abeba principerna och handledningen till hållbart nyttjande av biodiversiteten eller AAPG (<https://www.cbd.int/doc/publications/addis-gdl-en.pdf>). Varken ekosystemapproachen eller AAPG är utarbetade att vara normativa, utan snarare att vara rådgivande. Därtill är de utarbetade till att ge lika mycket hänsyn till sociala, ekonomiska och ekologiska aspekter. De 26 principerna i stadgan för jakt har blivit komprimerade till 12 enkla rekommendationer. Dessa är:

1. Prioritera en styrning på flera nivåer som maximerar gynnsamheten för naturvården och samhället
2. Säkerställ att förordningarna är förstäliga och respekterade
3. Säkerställ att bytet är ekologiskt hållbar
4. Upprätthåll vilda populationer av ursprungliga arter med hjälp av adaptiva genbanker
5. Upprätthåll miljöer och omgivningar som stöder friska och robusta populationer av jaktbara arter
6. Uppmuntra nyttan med att förse folk med ekonomiska incitament för naturvården.
7. Säkerställ att bytet nyttjas på bästa sätt och att slöseri undviks.
8. Gör det möjligt för lokala intressegrupper att nyttja naturresurser och håll dem ansvariga.
9. Kompetens och ansvar är önskvärt bland de som nyttjar naturresurser.
10. Minimera onödigt lidande för djur.
11. Uppmuntra samarbete mellan alla intressegrupper inom förvaltningen av bytesarter och deras habitat.
12. Uppmuntra acceptansen av hållbart nyttjande och konsumtion som ett redskap för naturvården för allmänheten och andra intressegrupper inom naturvården

I den fullständiga texten (<https://rm.coe.int/168074649f>), finns ett råd under varje princip om att naturvården kommer att gynnas ifall vissa riktlinjer följs. En stadga är ett dokument som godkänner ansvaret för stater gentemot sina invånare, där rättigheter och skyldigheter effektivt tilldelas invånarna. Berns Stadga för Jakt och Biodiversitet har därmed inte enbart riktlinjer för jägare, utan även för tjänstemän som kan stöda jägarna att gynna skyddandet av biodiversiteten. Även om riktlinjerna bereddes av IUCNs EUSG för jaktfrågor, nämns jakt inte i de 12 principerna. Dessa principer innefattar därmed (med passande riktlinjer) alla aspekter av naturvård genom att nyttja vilda naturresurser.

Ekosystemapproachen och Addis Abeba Principen och Riktlinjerna för Hållbart Nyttjande var relativt lätta att sammanfoga för de hade sitt ursprung i IUCNs Initiativ för Hållbart Nyttjande. År 2008 antog IUCN Resolutionen 4.26 där Stadgan godkändes, och där medlemsländerna uppmanades att främja den. Samtidigt inbjöds frivilliga organisationer att utveckla motsvarande förtroendeskapande redskap. I och med detta utvecklade IUCN-ESUSG två nya stadgan, för Fritidsfiske och Biodiversitet (<https://rm.coe.int/090000168074699d>) år 2010 och för svamplockning och Biodiversitet (<https://rm.coe.int/0900001680746764>) år 2013.

## [TR] Avrupa Avcılık ve Biyoçeşitlilik Tüzüğü

2007'de, Norveç, IUCN Avrupa Sürdürülebilir Kullanım Grubu'nun, Türlerin Hayatta Kalma Komisyonu (ESUSG) ile Bern Sözleşmesi için Avrupa Avcılık ve Biyoçeşitlilik Tüzüğü üzerinde çalıştı. Tüzük, Biyoloji Çeşitlilik'in (CBD) iki esas anlaşmasına dayanmaktadır. Bu CBD dokümanları, Ekosistem Yaklaşımı (Malawi Prensipleri) (<https://www.cbd.int/ecosystem/principles.shtml>) ve Biyoçeşitliliğin Sürdürülebilir Kullanımı için Addis Ababa Prensipleri ve İlkeleri (AAPG) dir. (<https://www.cbd.int/doc/publications/addis-gdl-en.pdf>). Ekosistem Yaklaşımı ve AAPG, tarifte dayalı olmayıp, sosyal, ekonomik ve ekolojik konularda eşit ilgi odaklı olmayı ögütlemektedir. Avcılık Tüzüğünde, 26 prensip, aşağıdaki 12 basit tavsiyeye yoğunlaştırılmıştır:

25. Korumanın ve toplumun en fazla çıkarına olacak çok seviyeli yönetim uygulayın.
26. Yönetmeliklerin anlaşılır ve itibarlı olmalarını sağlayın.
27. Hasadın ekolojik olarak sürdürülebilir olmasını sağlayın.
28. Yerli türlerin yaban popülasyonlarının uyabilen gen havuzlarının kalmasını sağlayın.
29. Hasat edilebilecek türlerin sağlıklı ve sağlam popülasyonları destekleyecek çevreleri sağlayın.
30. Koruma için ekonomik kullanımı sağlayacak teşvikleri destekleyin.
31. Hasadın düzgün yapıp israfın önlenmesini sağlayın.
32. Yerel paydaşları güçlendirerek sorumlu tutun.
33. Yaban kaynaklarının kullanımında yeterlik ve sorumluluk gereklidir.
34. Hayvanların önlenebilir acı çekmelerini en aza indirin.
35. Hasad edilmiş türler ile ilişkili türlerin ve habitatlarının yönetiminde bütün paydaşlar arasında işbirliğini destekleyin.
36. Toplumun ve diğer koruma ilgililerinin, sürdürülebilir ve tüketici kullanımı korumanın bir aracı olarak Kabul etmelerini teşvik edin.

Metnin tamamında (<https://rm.coe.int/168074649f>), her prensibin altında, belli ilkelere uyulması durumunda korumanın gelişeceğine dair tavsiyeler vardır. Bir sözleşme, hükümetin vatandaşlarına sorumluluğu, haklarının etkin olarak ve sorumlulukla verilmesi üzerine anlaşıldığından dökümandır. Bu nedenle, Avcılık ve Biyolojik Çeşitlilik için Bern Sözleşmesi, sadece avcılar için değil, fakat aynı zamanda yöneticilerin de, avcılarının biyoçeşitliliğin korunmasından faydalanmalarına yardımcı olmalarına ilkeler içerir. Dahası, her ne kadar IUCN, ESUGS'un geliştirerek avcılık için başlattığı ilkelerse de, yukarıdaki 12 prensip özellikle avcılıktan bahsetmez. Bunun için, yaban kaynaklarını kullanarak korumanın her türünü (uygun ilkeler ile) benimsemektedir.

Ekosistem Yaklaşımı ve Sürdürülebilir Kullanım için Addis Ababa Prensipleri ve İlkeleri'nin, birbiri ile kaynaştırılması, her ikisinin de IUCN'in Sürdürülebilir Kullanım İnisyatifinden kaynaklanmış olmalarından dolayı nisbeten kolay olmuştur.

2008'de IUCN sözleşmenin kabulünü öngören ve üyelerinin bunu desteklemelerini, hükümetlerin ve STK'ların da benzer güven oluşturan araçlar geliştirmelerini istemiştir. IUCN-ESUSG daha sonra Bern Konvansiyonu'nun da benimsediği iki sözleşmeyi, 2010'da Rekreatiyonel Balıkçılık ve Biyoçeşitlilik (<https://rm.coe.int/090000168074699d>) ve 2013'de de Mantar toplama ve Biyoçeşitlilik (<https://rm.coe.int/0900001680746764>) geliştirmiştir.



## [UK] Європейська хартія полювання і біорізноманіття

2007 року Норвегія працювала разом з Європейською групою спеціалістів зі сталого природокористування (ESUSG) Комісії МСОП (IUCN) з виживання видів над Європейською хартією полювання та біорізноманіття для Бернської конвенції. Хартія базується на двох важливих угодах Конвенції про біологічне різноманіття (КБР). Цими документами КБР є «Екосистемний підхід» (або Малавські принципи) (<https://www.cbd.int/ecosystem/principles.shtml>) та Принципи Аддис-Абеби та Керівництво зі збалансованого використання біорізноманіття (<https://www.cbd.int/doc/publications/addis-gdl-en.pdf>). Екосистемний підхід, Принципи Аддис-Абеби та Керівництво задумувалися не як зобов'язуючі, а як рекомендаційні та такі, що надають однакової ваги соціальним, економічним та екологічним питанням. Загалом 26 принципів зведено до 12 простих рекомендацій у Хартії полювання, а саме:

1. Підтримуйте багаторівневе управління, яке максимізує вигоди для збереження та суспільства.
2. Гарантуйте, що нормативні документи зрозумілі і їх поважають.
3. Забезпечуйте екологічну збалансованість врожаїв.
4. Підтримуйте дикі популяції корінних видів з адаптивними генними пулами.
5. Підтримуйте середовища, котрі підтримують здорові та міцні популяції видів, які використовуються людиною.
6. Заохочуйте форми природокористування, які забезпечують економічні стимули для збереження.
7. Гарантуйте, що врожаї використовуються належним чином і без втрат.
8. Допмагайте всім місцевим зацікавленим сторонам і залучайте їх до відповідальності.
9. Компетентність і відповідальність є бажаними для користувачів ресурсами дикої природи.
10. Мінімізуйте по можливості страждання тварин.
11. Заохочуйте співпрацю між усіма зацікавленими сторонами під час менеджменту видів, які використовуються людиною, а також пов'язаних з ними видів та їхніх оселищ.
12. Заохочуйте прийняття збалансованого та споживчого природокористування як інструменту для збереження та інших природоохоронних інтересів.

Повний текст (<https://rm.coe.int/168074649f>) кожного принципу рекомендує, що збереження буде покращено, якщо дотримуватися цих рекомендацій. Хартія є документом, який узгоджує відповідальність уряду перед громадянами, ефективно надаючи громадянам права та визначаючи відповідальність громадян. Таким чином, Бернська Хартія полювання і біорізноманіття є не лише керівництвом для мисливців, а також для регуляторів таким чином, що вони також можуть допомогти мисливцям отримати вигоду від збереження біорізноманіття. Більше того, хоча керівні принципи IUCN's ESUSG почали з мисливців, у 12 наведених рекомендаціях полювання не згадується спеціально. Тому вони охоплюють (разом з відповідними рекомендаціями) всі аспекти збереження через використання ресурсів дикої природи.

Екосистемний підхід, Принципи Аддис-Абеби та Керівництво зі збалансованого використання можна було відносно легко об'єднати, оскільки вони виходили з Ініціативи збалансованого природокористування МСОП. 2008 року МСОП прийняв резолюцію 4.26, яка оцінила ухвалення Хартії, закликавши членів просувати її та запросивши уряди і неурядові організації (НУО) широко розвивати подібні інструменти розбудови довіри. Затим IUCN-ESUSG розробила дві наступні Хартії, ухвалені Бернською конвенцією: Хартію рекреаційної риболовлі та біорізноманіття (<https://rm.coe.int/090000168074699d>) 2010 року та Хартію збирання грибів і біорізноманіття (<https://rm.coe.int/0900001680746764>) 2013 року.

[UR]